

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Navigium, seu Vota

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

ΠΑΟΙΟΝ Η ΝΑΥΙΓΙΥΜ, ΣΕΥ
επιχ. *vota*

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Irridet hoc Dialogo Lucianus cupiditates & stultitatem ponant, eaque sibi expetant, quæ si ipsis contingant, plurimum & molestiæ & periculorum quoque interim habituri sint. Ita enim fingitur hic Adimantus primò diuitias, post hunc Samippus potentiam & imperium, postremus autem Timolaus voluptates, & quicquid mundo plausibile videtur, optare. Quorum omnium vota Lucianus ita confutat, vt ostendat quiduis potius quàm felicitatem in his rebus positam esse. Argumenti autem huius occasio à noua & inusitata nauis magnitudine nasci fingitur, quæ cum fortè tum ex Aegypto frumentum in Italiam portaret, tempestatibus acta, Athenas in Piræum appulsa fuerat. Hanc cum Adimantus (vt fingitur) conspicatus esset, & de numero frumenti quem portaret, deque annuo quaestu quem domino faceret, audisset, inita secum ratione, vt si tantos quotannis reditus ipse caperet, felicissimum ac beatissimum sese putaret: interim dum à Luciano ob stultitiam derideretur, cæteris quoque personis, optandi cuique quod vellet, occasionem ac facultatem præbet. Estque hæc veluti narratio quædam totius Dialogi. Ad quam antequam venitur, persona quoque Adimanti, & nauis magnitudo, & tempestuosum circa Chelidontias mare, dialogi gratia describuntur. Exordium à Timolai studio trahitur, qui ad famam nauis à Corintho Athenas spectandæ eius gratia venisse fingitur. Eiusdem autem argumenti satyra quoque est apud Iuuenalem decima, in qua & ille suo more cupiditate & inania vota hominum insectatur.

ΑΥΚΙΝΟΥ, ΤΙΜΟ-

λάου, Σαμίππου

Αδελφάν-

τος.

LYCINVS, TIMO-

laus, Samippus

Adiman-

tus.

Υπὲρ ἡμῶν, ὅτι θάλλον τὸς γύπας ἔωλον

νεκρὸς, ἐν φανερῶν κέμων, ἢ θεαματῶν παραδόξων Τιμόλαου Σαλάου, καὶ ἄς Κόουθου δειοῖ ἀπὸ νῆσι θέοντα ἀπίνουσι· διὰ τοῦτο οὕτω φιλοθεάμων σὺ γὰρ καὶ ἄκουσ' τὰ τοιαῦτα. Τι. τί γὰρ ἔδα καὶ ποιῆν, ὦ Λυκίνο, σχολιῶν ἄγοντα, περιμένον οὕτως ὑπερμυθῆναι καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Περσῶν καταπληνκῆμα, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου ἐς Ἰταλίαν σιταγωγῶν· οἰμαὶ δὲ καὶ σφῶν, σὲ τε καὶ Σαμίππου τουτοῦ, μὴ κατ' ἀλόγιον ἔξῃσιν ἕκαστον, ἢ δὲ φρονηνοὺς τὸ πλοῖον. Λυ. νῆ Δία, καὶ Ἀδάμαντ' ὁ Μυρρινούσι.

N' non dixi quòd citius lauerit vultures

cadauer pridianum ac marcidum in propatulo positum, quam spectaculum aliquod nouum & inopinatum, Timolaum, etiam si Corinthum illum oporteat sine respiratione curriculo abire? Quamobrem autem ita spectandi cupidus es tu, & ad huiusmodi res adeò impiger? TIM. Quid enim aliud conueniebat facere quoque, Lycine, cum ocium alioqui agerem, audio nauem adeò ingentem, & mensuram omnem excedentem, in Piræum appulsam esse, vnam videlicet earum quibus ex Aegypto in Italiam frumentum importari solet? Arbitror autem

& vos, te videlicet & Samippum hunc, non ob aliam causam ex urbe huc progressos esse, quam ut nauigium hoc videretis. LYCIN. Per Iouem, & Adimantus quoque Myr-

Hhh 3 rhinusius

φράσας ὡς Αἰγυπτίῳ ναυπηγῆ
 γὰρ, πειρημένῳ τὸ πλοῖον,
 παρὶς τῆς διακρίσεως, ὡσπερ
 ἔσθ' ἐταχύνει οὐκ ἔστι δὲ
 ἄλλο ἐν ταῖς ἱερῶν. Λυ. καὶ
 μὲν οὐ πάντων ἡλικίᾳ, ἢ Σά-
 μιππε, ὁ μαρμαρίσκος ἔδοξε
 μοι, ὡς ἂν καὶ Ἀδείμαντορ
 ἱακθῆσαι, ὅτι τοσοῦτοι Ἀθλιῶ-
 σι καλοὶ ἔπονται, πάντων ἱ-
 κήθεροι, σωματικοὶ τὸ φθί-
 μα, παλαιστας ἀκρύνοντες,
 οἷς καὶ παραδαιρῦσαι οὐκ ἀ-
 γνήεις. οὗτος δὲ πρὸς τὸ
 μέλαγχρους εἶναι, καὶ πρόχα-
 κός ἐστι καὶ ἡλικίᾳ ἀγαροῖν
 σκελοῖν, καὶ ἐφθίγγετο ἑπισ-
 σαρμένον τι, καὶ σωματικὸς, καὶ
 ἱπποδρομῶν. Εὐκλείδης μὲν, ἐς τὸ
 πάριον δὲ τὸ ψόφον, καὶ τὸ
 τῆς φωνῆς τόνο, ἢ λόμην δὲ,
 καὶ ἐς τοῦ πλοῦ ὁ πλοκάμῳ
 σωματικῶν ἀμύμων ὄντων ἰδον-
 θεῖον φασὶν αὐτὸν εἶναι. Τι-
 τὸ μὲν ἀγνήεις, ἢ Λυκίῳ,
 σωματικῶν δὲ Αἰγυπτίας, ἢ κό-
 ρην.

valere iusso Aegypcio fa-
 bricatore, per navigium cir-
 cum circa praeeunte, adsiif-
 se lachrymantem, quemads-
 modum consuevit. Admo-
 dum enim proclivis ad la-
 chrymas homo est, quod ad
 amores attinet. LYC. At-
 qui non adeo formosus, Sa-
 mippe, adolescens ille mihi
 visus est, ut etiam Adiman-
 tum velut attonitum in se
 conuerteret, quem tot sub-
 inde Athenis formosi seclā-
 tur, ingenui omnes, loquen-
 do garruli, ὁ palestram
 spirantes, quibus etiam illas
 chrymari non ignauum est.
 Hic autē praeterquam quod
 colore fusco est, etiam las-
 bia habet prominentia, ὁ
 gracilia nimis crura, loqui-
 turq; dissolutum ὁ incom-
 positum quiddam continua-
 tis ὁ agglomeratis inter se
 verbis, Graecè quidem, sed
 ad patrium morem concita-
 to strepitu, ὁ inflexo vocis accentu. ^a Coma autem
 ὁ ille post tergum conuolutus capillus, haudquaquam li-
 berum esse ipsum arguit. TIMOL. Hoc quidem
 nobilitatis signum, Lycine, est ^b Aegyptiace, co-
 ma vide-

μη ἀπαυτὸν γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐξ
 λούθηροι πᾶσθ' ἀναπλέκον-
 ται, ἕς τὴν πῶς τὸ ἰφθικόν. ἐν
 Παλλίῃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν,
 οἷς ἰδοὺ καλὸν εἶναι, κομᾶν
 τοὺς γέροντας, ἀναδομίνους
 κρόβυτον, ὑπὸ τῆσι γρησῶ
 ἀναλημμένον. Σάμ. εὐ γὰρ ἃ
 Τιμόλαϊ, ὅτι ἡμᾶς ἀνημι-
 νόσκεας τῶν Θουκυδίδου συγ-
 γραμμάτων, ἃ ἐν τῷ περὶ
 μίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν
 πρυφῆς εἴπωρ ἐν τοῖς ἰωσιν, ὁ-
 πότι οἱ τότε διαπαρῆδη-
 σαν. Τι. ἀτὰρ, ἃ Σάμιπτε,
 νῦν ἀνεννόητω, ὁπόθεν ἡ-
 μῶν ἀπλάθει Ἀδείμαντος,
 ὅτι παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἱππολυ-
 ἔστην ἀναβλέποντων, ἄειθ-
 ροῦντων τῶν βυρσῶν τὰς ἐ-
 πιβολὰς, καὶ θανμάζοντες ἀε-
 νόντα τὸν ναύτην ἐξ τῶν
 κείων, ἔτα ἐπὶ τῆς κείων
 αἶνο ἀσφαλῶς σταθῆναι, τῶν
 κείων ἐπιπέμμενον.
 Σάμ. εὐ γὰρ λέγεις. τί δ'
 οὐν καὶ ποῖον ἡμᾶς ἐπ' αὐτῶν,
 παραδοκῆν αὐτὸν, ἢ ἰδέσθαι:

ἐν ᾧ
 rennarum clavis seu cornibus. SAM. Rectè dicis. quid
 igitur oportet facere nos hic? utrum expectare ipsum? an

vis

ma videlicet. Cuncta enim
 illorū pueri ingenii capillū
 à tergo collectum gerunt,
 usque dum ex ephēbis exce-
 dunt: quemadmodum
 Pallenæ maiores nostri,
 quibus pulchrum videbatur
 comam nutrire senes quoq̄,
 redimitos c̄ crobulli textu-
 ra, sub aurea cicada religa-
 ta. SAM. Euge, Timo-
 laï, quod nos commonefacit
 Thucydidis commentario-
 rum, quāq̄ in proœmio de
 veteri nostra luxuria dixit
 ille in Ionibus, quādo illi tum
 vñā cum cæteris in coloniam
 missi fuere. TIM. At nunc
 demum in mentem mihi ve-
 nit, Samippe, vbi à nobis re-
 lictus fuerit Adimæus, quā-
 do videlicet iuxta malū ali-
 quādiu stetimus sursum spe-
 ciantes, numerantes coria
 alia alyis superimposita, &
 mirantes ascendente per fu-
 nes nautam, deinde per ans-
 tennam supernè tuitò adeò
 currentem, apprehensis an-

ἢ αὐθις ἐπάναμι ἐς τὸ
 ποῖον; Τιμ. μηδ' αὖτως, ἀλ-
 λὰ προΐωμψ' ἀνὸς γὰρ ἦδη
 παραληλυθῆκα ἰκάνον, ἀπ-
 ριθῶτα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπὶ μὲν
 κῆ' ἡμῶς ἐν ῥῆν' ἰδιώαλο. ἀς
 ἢ μὲ, ἀπ' οἴδε τῶν ὁδῶν
 ἰδῆσαντ' ὃ, καὶ δὲ ὄν-
 ῃ, μὴ ἀρλεφθεῖς ἡμῶν ἀ-
 πὸ νοκοληθῆ. Δυκ. ὄρατε,
 μὴ σκαῦρ ἢ, εἶνον ἀρλι-
 νίτας, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἰσθαί. βα-
 ἰσιφθ' δ' ὄμας, ἢ καὶ Σα-
 μίπα τοῦ δ' δουῆ. Σα. καὶ
 παλα δουῆ, ἢ πως ἀντι-
 πῶρ τῶν παλαιῶν ἐπὶ κα-
 ταβάτωμψ. ἀπ' ἀ μεταξὺ τῶν
 ἡμῶν, ἡλικυ νόως, ἕκοσι καὶ
 ἑατὸν πύχων ἕλιγγ' ὁ ναυ-
 πηδὲ τὸ μῦν ὃ, εἶρ ὃ δ',
 ἢ τὸ τέταρτον μάλιστα τῆς
 π, καὶ ὄρ' ἢ κατασφῆματ' ὃ
 ἐ τὴν πύθυμψ' ἢ βαθύτατον
 κατα τὸν ἀντονον, ἐννέα πῆς
 τῶν ἕκοσι. τὸ δ' ἄμα, ἡλι-
 κ' ἢ ὁ ἰσὸς, ὅστω δ' ἀνέχε-
 τῶν

ad fundum usque, quā profundissima est, eo loci videli-
 cet, quō sentina defluit, novem ὃ viginti cubitos alta. Præ-
 terea autem quantus malus, quantāque sustinet anten-
 nam?

Elhh 5 nam?

vis ut ego ad navigium ite-
 rum abeam? TIM. Ne-
 quaquā, sed pergams. Nam
 terisimile est praterisse il-
 lum iam, recipientem in vr-
 bem sese, postquam nos am-
 plius invenire non potuit.

Quòd si minus, at viam
 saltem novit Adimantus:
 neque metuendum est, ne à
 tergo relictus, à nobis se-
 ducatur. LYC. At videte,
 ne agreste nimis fuerit, et a-
 licto post nos amico, ipsos
 hinc abire. Sed eamus ta-
 men, si idem hoc Samippo
 quoque videtur. SAM. At-
 que admodum videtur, si
 fortè apertam adhuc palæ-
 stram deprehendere possi-
 mus. Sed interea dum ser-
 mones cædimus, quanta na-
 vis hæc? centum ὃ vigin-
 ti cubitos in longitudinem
 porrecta, latitudine autem
 supra quartam maximè par-
 tem mensuræ huius pas-
 tens. Tum à summis foris

φραυτίας ὄνθ' Ἡρώμ, οἷα
 μα, τοῦνομα. Τιμ. θαυμά-
 σθ' πῶ τέχνῳ, ὡς ἔφα-
 σερ οἱ ἑμπειόντων, καὶ τὰ
 θαλάσσια σοφὸς, ἄνερ ἢ Πρω-
 τία, ἡκόσασθ' δ', ὅπως διήρο
 κατέλαξε τὸ πλοῖον, οἷα ἔ-
 τασον πλοῖοντων, ἢ ὡς ὁ ἀσὴρ
 αὐτὸς ἔσασσεν; Λικ. ἐκ, ὃ Τι-
 μόλαι, ἀπὸ τῶν ἰδέως ἀρ' ἀ-
 ριστων. Τιμ. ὁ ναύκληρ' ὅ-
 αὐτὸς διηγάτο μοι, χεῖρὸς
 ἀνὴρ, καὶ πεσομίνδου δι-
 ζῆσι, ἔφη δ' ἀπ' τῆς Φάρου ἀ-
 γαρίας ὁ πάνυ βιάσθ' πνός
 παλ, ἰδδόμεως ἰδέσθ' τὸν Α.
 κμαντά, ἄτα σφύρος ἀντι-
 πώσαντος, ἀπην, χθλῶα πλα-
 γίος ἀχει Σιδῶν' ἑκῆθ' ὡ
 δ' ἑμῶνι μισάθη δικάτη ἐπὶ
 Χελιδονίας, δὲ τὸ Ἀνθῶσθ'
 ἰδέσθ', ἔνθα δ' ἡ κερὶ μικρὸν
 πορφυρίας λυῶα ἀπαντας.
 εἶδα δὲ ὡς παραπλοῦσας
 καὶ αὐτὸς Χελιδονίας, ἡλικον
 ἐπ' ὅ τὸν ἀνίσταται τὸ λυ-
 μα,

stas illas ad Chelidonias peruenasse, ubi parum absuit quin
 omnes submergerentur. Noui autem, aliquando etiam ipse
 nauī prateruētus Chelidonias, quanti se eò loci auollane
 fluctus.

uaster quidā crispus, Heron,
 opinor, nomine. TIM. Mi-
 rabilis, quod ad artem attinet,
 ille, quemadmodum dicebat
 ἢ, qui cū eo nauigant, & res-
 rum marinarum supra Pro-
 tea illum doctus. Audistis au-
 tem quomodo huc appules-
 rit nauem? qualia acciderint
 nauigantibus? aut quemad-
 modum stella ipsos serua-
 rit? LYC. Haudquaquam,
 Timolae. Quin hoc ipsum
 abs te libenter nunc audieri-
 mus. TIM. Ipse nauclerus
 narrauit mihi, homo proe-
 bus, & ad conuersandum
 ingenuus. Aiebat autem cum
 à Pharo soluissent, flatu non
 admodum vehementi septi-
 mo die eò fuisse prouectos,
 ut iam Acamantem viderent.
 Exinde Zephyro ex-
 aduersò spirante transuersos
 abreptos fuisse ad Sidonem
 usque. Inde autem tempe-
 state magna iactatos, deci-
 mo tandem die per angu-

μα, καὶ μάστιγα περὶ τὸν ῥιθῶνα,
 ὁπότε αὖ ἐπιπάθει καὶ τοῦ νότου
 μετ' ἑκάστον γὰρ διὰ συμβαίνα
 μείψιδω τὸ Παμφύλιον ἀπὸ
 τῆς Λυκικῆς θαλάσσης, καὶ
 ὁ λιθόθωρον ἀπὸ ποταμῶν ῥου
 μωτων περὶ τὸ ἀκρωτηρίον
 σκίσησιν (ἀπόξυροι δὲ αἰσι
 πέτραι καὶ ὄξυται, παραθυρό
 μωρα τῷ λιθόματι) καὶ φοβε
 ρωτάτω ποιεῖ πλὴν λιμνατω
 γλῶ, καὶ τὸν ἦχον μέγαρον καὶ
 τὸ ἕμμα ποταμῶν αὐτῶ ἴσος
 μέγαν τὸ σκοπέλον. τοιαῦτα
 καὶ σφῆς καταλαβῶν ἕ
 φασκεν ὁ ναυκλῆρ, ἔτι καὶ
 νεκτὸς ὄντος, καὶ ἴσθρου ἀνεκ
 βῆς, ἀπὸ πῆς πλὴν οἴμων
 γλῶ αὐτῶν ἐπιπλασθέντας τὸς
 θεὸς, πῦρ τι ἀνασῆξαι ἀπὸ
 τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν
 τόπον ἑκάστον, καὶ τινα λαμ
 πρὸν ἀστῆρα, Διοσκῶρον τὸν
 ἔτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρ
 χησίῳ, καὶ καταβῆναι πλὴν
 πᾶν ἐπὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ πῆ
 λαγ, ὅ, ἥδη τῷ ἑρμηνεῶ
 προσφῆ

et stellam quandam splendidam, i
 Dioscurorum videlicet
 alterum, in summa parte mali consedisse, nauemq; ad sini
 stram in altum iterum direxisse, cum iam præceps in rupem
 deferre.

fluctus, et maximè flante
 Africo, si quando assumpse
 rit et Austri partem ali
 quam secum. Nam ab eo los
 co contingit diuidi Pamphy
 lium mare à Lycio, et flus
 ctus ipsi, ut potè nullis ac va
 rijs vndis circa promonto
 rium illud velut intersecti
 (præruptæ autem rupes sunt,
 et acuta, et incurSIONIBUS
 aquarum exasperata) et pro
 cellas excitant terribilio
 res, et fragorem edunt im
 mensum. Ac fluctus sæpen
 merò tanti attolluntur, ut i
 psius scopuli altitudinè exa
 quent. Talia igitur se quo
 que tum deprehendisse atque
 expertos esse nauclerus aie
 bat: insuper etiam nocte exi
 stente tum, et tenebris pro
 fundis. Cæterum cum ad plo
 ratum ipsorū dij tandem fle
 xi atque inclinati fuissent, is
 gnem apparuisse ipsis ex Ly
 cia, ita ut locum illum ma
 nifestè cognoscere possent,

προσφερομένη. τὸν αὐτὸν
 ἢ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐπιβόουτας,
 ἢ τὸ Αἰγαῖον πλωσάνας, ἰβ-
 δομηκοῦ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμῶ-
 ς, πρὸς ἀντίον τοῦ ἐπιβόου
 πλωσάνας, ἐς Πειραιᾶ
 ζοῖς καθορμίσασθαι, τοῦ
 ἔργου ἀφαιρέσας ἐς τὸ ἑκάστον,
 ἢ ἰδίᾳ τῷ Κρόνῳ Διξιάργα
 βίβλας, ἢ πρὸς τὴν Μαρία πλω-
 σάνας, ἢ διὰ εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ.
 Δὺν. ἢ Δία, θαυμάσιον τι
 να φῶς ἐνδερνήτων τῶν Ἡρώ-
 να, ἢ τὸ Νηρέως ἡλικιωτῶν,
 ἐς τοῦτον ἀποφάνη τῆς ὁ-
 δοῦ ἀπὸ τῆς οὐδοῦ, ἐν Ἀδεί-
 μαντι ἢ ἐκείνῳ δει; Τιμ. πω-
 ν μὲν οὐκ Ἀδείμαντι ἢ ἀν-
 τίσ, ἐκδοῦσιν οὐκ. Ἀδεί-
 μαντι, σὶ φημι, τὸν Μυρ-
 ρίνου, τὸν Στροβίχου. Δὺν.
 αὐτοῦν δάτερον, ἢ ἐκκεκρωτοῦ.
 Ἀδείμαντι ἢ φῶ, ἐκ αὐτῶν τῶν
 ἐν πάντι ἢ φῶ ὁρῶ, καὶ
 τοιμᾶτιον αὐτῶν, καὶ τὸ βάδι-
 σμα ἡμῶν, καὶ ἐν ἑκάστῳ
 ἐπιτά-

deferretur. Atq; ex eo, cum
 iam semel à recta via exci-
 dissent, per Aegaeum nau-
 gantes, septuagesimo die
 quàm ex Aegypto solverunt,
 aduersus Etesias per obli-
 quum & transfuersè actos,
 in Piraeum heri appulso
 huc esse, eò vsque videlicet
 ad inferiorem partem abres-
 ptos, quos conueniebat Cre-
 ta ad dexteram relicta, sin-
 pra Maleam tenendo cur-
 sum, iam in Italia esse.
 L Y C. Per Iouem mirabi-
 lem quendam gubernatorem
 narras, Heronem istum, aut
 Nerei potiùs æqualem, qui
 tantum à via aberrarit. Sed
 quid hoc? annon Adimans
 tus ille? T I M. Admodum
 Adimantus ipse. Vocemus
 igitur hominem, Adimante.
 Te inquam Myrrhinusium
 illum, Strobichi filium.
 L Y C. Ex duobus alterū illi
 accidit videlicet: aut enim
 succenset nobis, aut obsur-
 duit. Nam omninò Adimantus ille est, neq; alius quisquā Ad-
 modum igitur planè iam video, & vestem ipsius & incessum
 agnosco. Etiam consura illa ad viuum vsq; arguit hominē

ἰπιτάνωμψ ἢ ὄμως τὸν πει-
 πάωψ, ὡς κατανάβωμψ αὐ-
 τὸν. ἢ μὴ τοῦ ἱματίου παύ-
 ῶμοί, σε ἐπισφύρωμψ, ὃ Ἄ-
 δάμωψ, ὃχ ἱπικύσας ἡμῶν
 ἱμβωσῶμψ; ἀπὸ καὶ φρουτί-
 ζοντι ἵονκας ἐπίσιωνοίας τι-
 νὸς, ὃ μικρὸν, ὃδ' ἰδκατα-
 φρόνκωρ παρᾶμα, ὡς δοκῆς,
 ἀνακυκλῶρ. Ἄδᾶμ. ὃδῶρ, ὃ
 Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀπὸ μὲ
 λιανῆτις ἔννοια μεταξὺ βα-
 λῖοντα ἱπικῶσα, παρακῶ-
 σαι ἡμῶν ἐποίησεν, ἀτρεῖς
 πὸ αὐτὸ ἀπαῖσι τοῦ λογισ-
 μῶ ἀπὸ ἡμῶν. Λυκ. τίς ἔν-
 τη; μὴ ἢ ὀκνήσας ἀπᾶν, ἢ μὴ
 τίς δὲ τῶν πᾶν ἀπᾶν ἔρω-
 ῶσιν τοῖς ἐκείνων, ὡς οἶδα,
 καὶ ἔγωγ μὲ μαθήκαμψ.
 Ἄδᾶμ. ἀπὸ ὡσχωῶμαι ἔγω-
 γη ἀπᾶν πὸς ἡμᾶς. ὅτω ἢ
 μὲρακιῶδον ἡμῶν δόξει τὸ
 φρόντισμα. Λυκ. μῶν ἔρωτι-
 κὸν τὶ ὄσιν; ὃδ' γὰρ ὃδ' τῶτο
 ἀμύνητοις ἡμῶν ἔξαγορῶσας,
 ἀπὸ ἡμῶν λαμπρῶ τῆ δαδ' ἡμῶν
 αὐτοῖς

Sed tamen acceleremus ob-
 ambulationem hanc & gres-
 sum, ut assequamur homin-
 em. Quod nisi veste appres-
 hensum te conuertissemus,
 Adimante, nunquam puto
 hodie clamantes nos exau-
 diturus fuisses. At etiam co-
 gitabundo similis videris,
 nescio quid magnam; ac mi-
 nimè contemendum, tecum
 ipse animo & cogitatione,
 ut vidère, volutans. ADIM.
 Nil equidem acerbum aut
 graue, Lycine: sed mihi no-
 ua quaedam cogitatio inter-
 eundum in mentem veniens,
 ut ne audirem vos fecit, dum
 intentè adè ac tota mente
 in illam velut defixus incum-
 bo. LYC. Quae nam ista?
 ne enim graueris dicere, nisi
 omninò ex arcanis istis aliis
 qua fuerit. Atqui initiati su-
 mus & nos, ut scis, & cetas
 re quae audimus, didici-
 mus. ADIM. Ac erubescō
 equidem apud vos dicere, a-
 dè iuuenile vobis videbitur, sat scio, id quod nunc cogito.
 LYC. Non amatorium quiddam est. Neque enim hoc pro-
 nis nobis narrabis, sed splendida admodum face etiam ipsa
 lustratis.

ἀπὸ τῶν τελευτησάντων. Ἀδεί-
 ῖδωρ, ὃ θαυμάσιον, τοιοῦτον,
 ὅσα τινὰ πλοῦτον ἱμε-
 ῶ ἀνταποδομῶν, ἡ ἡλικίᾳ
 μακείαν οἱ πολλοὶ καλοῦ-
 σι, καὶ μοι ἐν ἀκμῇ τῆς πη-
 σουσίας καὶ τρυφῆς ἐπέστη.
 Λυκ. ἐκοῦν τὸ περὶ ἠρότα-
 τον τοῦτο, κοινὸς Ἑρμῆς,
 φασί, καὶ ἐς μέσον κατατίθη-
 φέρων τὸν πλοῦτον ἄξιον
 γὰρ ἀπλάουσαι τὸ μίρον, ἐ-
 λπίοντάς, τῆς Ἀδαμάντου
 κρυφῆς. Ἀδείμ ἀπλάφθην
 ἢ ἡμῶν ἐν ὄθῳ ἐν τῇ πρώτῃ
 ἐκ τῶν ναῶν ἐπιβάσα, ἐπέ-
 ρ, ὃ Λυκίην, κατίση, ἐς τὸ
 Ἰσραήλ. περιμετροῦντι
 γὰρ μου τῆς ἀκρόρας τὸ μέ-
 ρος, οὐκ οἶδ' ἔσπον ὑμῖς
 ἀτίσῃτε. Ἰδὼρ δ' ὅμως τὰ
 πάντα ἐρῶμεν τινὰ τῶν ναυ-
 τῶν, ὅπόσω ἀφ' ἑρμῆ ναῶς
 τῷ δισπότῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 κατ' ἴσος ἕκαστον πῶ μισοφο-
 ῶν. οἶδ' μοι, ὁ δὲ καὶ, ἔφη,
 Ἀπικὰ τάλαντα, εἰς πῶς τῷ
 λάχις

lustratis iniitiatisq. ADIM.
 Nihil, ὃ praeclare, istiusmo-
 di, sed opulentiam quandam
 mihi ipsi fingebam, quam
 inanem felicitatem plerique
 vocare solent, atque in ipsa
 adeo acie opum & delicia-
 rum versanti mihi, superue-
 nisti. LYC. k Proinde il-
 lud, quod in proclivi est,
 1 Communis Mercurius, as-
 iunt, ac in medium allatas
 huc divitias istas deponet.
 Aequum enim est nos quo-
 que parte aliqua frui volu-
 ptatum Adimanti, amici e-
 simus. ADIM. Relictus e-
 quidem à vobis sui statim à
 principio, cum primùm nau-
 vem conscendissimus, post-
 quam te, Lycine, in tuto col-
 locassim. Nam meiente me
 anchorae magnitudinem, ne-
 scio quorsum vos à me dis-
 cefsistis. Attamē cum omnia
 perlustrassē, interrogavi
 quendam ex nautis, quantiū
 mercedis ac lucri communi-
 bus rationib. navis ea refer-

ret domino in singulos annos. Ille autem, duodecim, inquit, ta-
 lantia Attica, etiam si quis communiora tantum computaret.

⊕ ad

ἀρχισὺν τις λογιζοῖο. τὸν τῦ-
θην ἔρ' ἐπανιών, ἰλοχιζόμενῳ,
ἢ τις θιῶν πλὴν ναῦν ἀφρωῖ-
μὲν ποίνοσθαι ἄνω, οἷον ἄν
ὡς ἐνθάδε μονα βίον ἐδίωκε,
ἐν ποίων τοῖς φίλοις, καὶ ἐπι-
πλιῶν ἰνίοντι μὴ αὐτὸς, ἰνί-
τι δὲ οἰκίτας ἐκπύματα; ἔτα
ἐκ τῶν δίδεκα ἐκείνων τα-
λάντων οἰκίαν τὴν ἴδιον ἔκο-
δομησάμεν ἐν ἰαπωνίῳ, μι-
κρὸν ἐπὶ τὴν ποικίλῳ, πλὴν
παρὰ τὴν ἰλισσὸν ἐκένωσεν, πλὴν
παρὰ τὴν ἀφῆς, ἢ οἰκίτας ὠ-
νόμῳ καὶ ἰοδίτας ἢ ἰβήνη καὶ
ἰππεύσ. νῶν δὲ ἴδιον καὶ ἰππεύσ,
ἢ φ' ἀπάντων ἐνθαμονισόμε-
νῳ τῶν ἰππεύστων, φοβεροῦς
τοῖς ναύταις, ἢ μονοουχί βα-
σιλεὺς νομισόμενος ἔτι δὲ μοι
τὰ κατὰ πλὴν ναῦν ἐνθετί-
ζοντι, καὶ ἐς λιμένα ἀπὸ ῥῶ-
θην ἀπὸ δὲ ποντι ἰππεύσ, ὃ Λυ-
κίον, κατὰ δὲ τῶν πλοῦ-
τον, καὶ ἀνέριψας ἐν φερό-
μῳ τὸ σκάφη, ἔραφ' ἐν-
χῆς ἐν πῶματι. Λυκ. ἐκ.

οὐ,

pono, & ad portum à longè aspicio, superueniens, Lyci-
ne, opulentiam hâc omnem submersisti mihi, nauemq; ipsam,
benè ac secundo voti vento labentem, submersisti. L Y C.
Proinde

& ad minimam summam rem
digeret. Exinde igitur re-
diens mecum ipse cogita-
bam: Quòd si nunc deorum
quispiam nauem hanc dere-
penè meam esse faceret,
qualem & quàm beatam vi-
tam acturus eram? qui & a-
micis benefacturus, & in-
terdum quidem ipse in ea na-
uigaturus, interdum autem
feruos emissurus, deinde ex
duodecim illis talentis &
domum ædificaturus essem
in loco maximè opportuno,
paulò videlicet supra portis
cum pictam, relicta pater-
na illa, quam apud Iliissum
habeo, & feruos coemptu-
rus, & vestes, & vehicula,
& equos. Iam autem nauì-
gabam quoque, & felix ab
omnibus ijs, qui nauem con-
scenderant, prædicabar, à
nautis autem formidabar,
& tantùm non rex quispiam
existimabar: cum interea
dum ea quæ in nauì sunt eòs

ἰὼν, ὁ γυνῶν, λαβόμενος
 μου, ἵσταρε πῶς τὸν στρατη-
 γόν, ὡς τινα παρατῶν, ἢ
 καταποντιστῶν, ὃς τηλικού-
 τῳ ναυαγίῳ ἐίρασαμαι, καὶ
 ταῦτα, ἐμ γῆ, κατὰ τὴν ἐκ
 Παραϊῶσις τὸ ἄστυ. ἀπὸ
 ἔρα, ὅπως παρὰ μὲν θῆβαι σὺ
 τὸ πῶσιμα. πῶς γὰρ ἦ, εἰ
 βούλα, κατ' ἰὼ καὶ μέγα τ'
 λιγυρῆσι πλοῖα ἡδὲ ἔχῃ,
 καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ κατα-
 δύνα δυνάμενα, καὶ τὰ
 γὰρ οἱ πῶσιμα ἐξ ἀλι-
 πλου, κατ' ἔτ' ἔκαστον, σι-
 ταγωγέτω σιταγωγίαν. καὶ
 ἄνακλήρων ἄετι, ἀπὸ ἔτ'
 ἀφόρητ' ἡμῖν τότε γυνήσας
 μὲν ὁ δὲ γῆ, ἔτι ἐνὸς πλοίου
 τετὶ ἀισπότης ἄρ, πρῆκτος
 βούνηται, εἰ πῶς τε λιτόσαιο
 πῶς τετὸ, πρὸς ἄρ πῶς
 τα καὶ ἀνάληθρα, οὐδὲ ὄψα
 ἀγλαδὴ ζῶν φίλους. σὺ
 μὲν ἔρ ἀπλοῖα, ἢ βέλτιστι,
 ἡμῶς δ' ἐκ Παραϊῶ καθιδέμενα

Proinde, ô generose, con-
 reptum me adhuc hinc ad
 Imperatorem, veluti piræ-
 tam aliquem, aut demersor-
 rem, ut qui tantum naufragium
 effecerim, idq̄ etiam
 in terra, in via videlicet
 qua ex Piræo in urbem iur.
 At vide tamen quo pacto
 te consolabor pro hoc la-
 psu. Quinque enim, si pla-
 cet, pulchriora adeò, & ma-
 iora Aegypto isto nauigia
 possidere te facito: & quod
 maximum fuerit, etiam tas-
 lia, que demergi non pos-
 sint. Deinde etiam quinques
 tibi ex Aegypto per singu-
 los annos frumentum fors-
 tassis importent. Atque, ô
 nauclere optime, iam nunc
 præ te fers quàm nobis tum
 intolerabilis futurus sis. Nam
 cum vnus etiã nauigij istius
 dominus existens, exaudire
 clamantes nos haud volue-
 ris, quid ageres si quinque
 possideas ultra hoc, tribus

velis instructa, & tempestatibus inuicta? nempe ne aspi-
 ceres quidem amicos. Proim tu quidem secunda nauiga-
 tione utere, ô præclare: nos autem in Piræo sedebimus,

θα, ἢ τὸς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας
 καταπλέοντας ἀνακείβουτες,
 εἰ τοῦ τὸ μέγα Ἀδαμαντίνου
 πλοίου, τὴν ἰσχυρὴν εἰδήσθαι.
 Ἀδελφὲ, ὄρα· ὅτι τὸ ὄνομα
 εἰσὶν, ἀ' ἰσχυροῦ, ἡ δὲ ὅτι
 ἐν γένεσι καὶ οὐκ ἔστι ποιεῖ
 σιδήρῳ καὶ ἰσχυροῦ, ὡς ἰσχυ-
 ρὸς μικροῦ, εἰς ἄν ἕως προ-
 κερμαίνει, ἀπὸ τοῦ ὄνομα
 τῆς ἰσχυρῆς καὶ ἰσχυροῦ ἡ ἀμα-
 ντον, ὡς ἰσχυρῆς προσμα-
 τήσθαι, ἢ ὅτι ἡμῶν κατὰ γλῶσ-
 σον. Κν. μηδ' ἂν ἴσως, ἰσχυρῶν
 ἐπιπέδου καὶ ἰσχυρῶν ἰσχυ-
 ρῶν. Ἀδελφὲ, ἀλλὰ ὅτι ἰσχυρῶν
 ὡς τὴν ἀπὸ τοῦ ὄνομα, προσμα-
 τήσθαι. Λν. οὐκ οὐδὲ ἡμῶν γὰρ
 προσματῆσθαι ἡμῶν, μὴ γὰρ οὐδὲ
 ὡς ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, τῆς
 καὶ τὰ ὄνομα ἰσχυρῶν, καὶ τὴν
 πειρασθῆναι ἡμῶν κατὰ γλῶσ-
 σον, ἡμῶν δὲ οὐκ οὐκ ἰσχυρῶν
 ὡς τὰ ὄνομα ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν
 σαθροῦ ἀπὸ τοῦ ὄνομα ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν, καὶ ὡς τὸ ὄνομα ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν τὴν ἰσχυρῶν
 τὴν,

meris illa, neque adificaueris: nos autem non posse à
 dijs petere ut per multa stadia indefessis nobis liceat na-
 tare. Atqui primum etiam in Aegnam ad festum Diana,

eosq̄ qui vel ex Aegypto vel
 Italia nauigabunt, inter-
 rogabimus, eccubi magnum
 illud Admanti nauigium,
 Isidem puta, quispiam vi-
 derit. ADIM. Vides. pros-
 piteca equidem grauabar
 dicere quid'nam esset quod
 in animo mecum ipse cogi-
 tabam, sat sciens quod ri-
 su & dicacitate prosecutu-
 ri essetis votum meum. Qua-
 re subsistens hic aliquantu-
 lum, dum vos progressi fue-
 ritis, cum naue mea iterum
 hinc nauigabo. Nam mul-
 to satius est cum nauis me
 colloqui, quam hic à vobis
 irrideri. LVC. Nequa-
 quam. nam tecum illam con-
 scendemus etiam ipsi sube-
 untes. ADIM. At scelas
 subtraham, ingrediendo vos
 prouertens. LVC. Pro-
 inde nos adnatando seque-
 mur vos. Ne enim putes tibi
 quidem facile esse tanta na-
 uigia possidere, cum neq̄ e-

scis

πῶ, οἷοι δ' αἰρ' ἡλίκω σκαφιδίω
 πάντων ἅμα οἱ φίλοι, τῆσδε
 παρ' ἑκάστω δόλοισιν ἀπλοῦ.
 Ἐφ' ἣν, καὶ ἔδωκεν ἄσχετον
 ἡμᾶς συμπολιούτας· νυκτὶ δ'
 ἀνανταῖς, ἃ συνιμβυθόμεν
 ἔσομεν, καὶ τῶν ἀρετῶν
 προσελθῶν ἀφαιρήσιν. Ἐπι-
 μαρτῆς γὰρ, ὃ Ἀδείμαντι, καὶ ἐς
 τὴν ἑλόπον ὁπίσθας, οὐδ' οἷ-
 ὄσας ἄν ναυκληρῆς, ὅπως
 ἐπὶ σὲ καὶ ἡ οἰκία, ἐν ἑκατῷ
 τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσθαι, καὶ
 ἀκοινοῦσθαι τὸ πᾶν. Ἄλλ'
 ἃ γὰρ, πῶς τῆς τοῦ δ' ἡμῶν
 τὰ Νηλεῖα ταῦτα ταχέως τὰ
 κατὰ μίμνησθαι ἡμῶν ἄνευ
 δὲ Αἰγυπτίου, ἢ μύρον ἀπὸ τῶ
 Κανώπης, ἢ Ἴβιν ἐκ Μήμεδος
 ἢ ἢ ἢ ναῦς ἑδωκᾶτο, καὶ τῶν
 πυραμίδων μίαν. Τί ἄλλο
 παλαιῶν, ὃ Ἀντίον, ὄρατ' ὡς
 ἐρθεῖσθαι Ἀδείμαντορ' ἐποίη-
 ῖς, ὡμῶν ὡς γὰρ ἐπι-
 κλῖσθαι τὸ πλοῖον, ὡς ἰπταῖον
 τὸν αἶψ', καὶ μὴ κίετι ἀντι-
 γὰρ πῶς τὸ ἐπιβῆσθαι, καὶ
 ἰσθᾶ.

feis quam parva navicula
 omnes simul amici, quatuor
 quisque datis obolis traies
 erimus, & tamen nihil a-
 gre ferebas quod tecum na-
 uigaremus: nunc autem in-
 dignaris quod tecum con-
 scensuri sumus, & scalas
 praegrassus subtrahis. Nisi
 mirum luxu diffuis, Adis
 mante, & infimum non in-
 spuis, neque agnosceis quoniam
 ipse sis, qui, nauclerum nunc
 agis. Adeo te sublimem ex-
 uexit domus ista, in pulcher-
 rimo orbis loco adificata,
 & feruorum multiitudo. At
 qui, ὁπρᾶελαρε, per Isidem
 quæso, etiam Niliaca sal-
 samenta, tenuia ista dico,
 memineris nobis huc ex Aeg-
 ypto apportare, aut vnam
 guentum à Canopo ali-
 quod, aut Ibin ex Memphi-
 de, quod si verò nauis etiam
 sufficiet, ex pyramidibus
 quoque vnam. T I M. Sa-
 tis iocorum, Lycine. Annón
 vides quo pacto erubescere Adimantum feceris, multò
 adeo risu nauigio inundato, ita ut iam superfluat: ne-
 que amplius ad id quod influit, resistere possit? Et
 quoniam

Λοκίω δουῆρ. Λυ. ἀμὰ
 πλωτῶν, ἔτ' το ἀμύρον, μὴ
 ἢ βασκαίνῃρ ἐπὶ τοῖς λωινῶς
 ἐντυχίας δουῶ. Ἀδέ. τίς
 ζουῦ πρῶτ' ὄ ἀρξίται, Λυ. σὺ,
 ὃ Ἀλέμαντε, ἔτα Τιμό-
 τοσι Σάμιππ' ὄ, ἔτα Τιμός
 λα' ἔχ' ὃ δόλιον, ὄσορ ἡμι-
 σάδιον τὸ πὸ τ' Διωπύου, ἐπι-
 νένομα τῆ ἐν χῆ, καὶ τ' το, ὡς
 οἶορ τι, πρᾶφραμῶρ. Ἀδέ. ε.
 κοῦ ἔχ' ὃ μῶρ ἔδ' νῦν ἀφρῆσο.
 μα τ' νῶς, ἀμ' ἔπρ' ἔξειπρ,
 ἐπιμηνῶσ τῆ ἐν χῆ ὃ τ' Βομῆς
 ὃ ἔδ' δ' ὄ ἐπινασάτω ἄπα-
 σιν. ἔσο γρ' τὸ πλοῖον, καὶ τὰ
 ἐν αὐτῷ πάντα, ἔμᾶ, ἢ ὃ φόρ-
 ζος, οἱ ἔμποροι, αἰ γινῶκον, οἱ
 ναῦ, ἢ ἄλλο, ἐπὶ ἡδισον ἔστι
 μάτων ἀπαιτων. Σελ. λέλη-
 θας σιαυτὸρ ἔχων ἐν τῆ νηί.
 Ἀδέ. τ' πᾶσα φῆς, ὃ Σάμιπ-
 πι, τ' κομῆτω; ἔχ' κῆν' ὄ οὐ
 ἔσο ἔμός ὄπόσ' ὄ ὃ πωρὸς
 ἔσιν, ὄτ' ὄ ὃ ἀεὺμῆς ἄπας,
 χροῖορ ἐπίσημορ ἡνέω,
 τοσ-

tem & Lycino idem vide-
 ri. LY. Ac discesamus sa-
 nè, si hoc potius, ne inuide-
 re etiam communi fortu-
 næ videar. AD. Quis igitur
 primus incipiet? LY.
 Tu Adimante, deinde secun-
 do loco Samippus hic, post
 quem Timolau. Ego ve-
 rò paulò antè quàm ad Di-
 phylum perueniemus, circa
 extremum semistadium vi-
 delicet votum meum incē-
 piam, idē, quoad fieri po-
 test, brevissimè percurram.
 ADI. Proinde ego quid. m
 neque nunc à navi disce-
 dam, sed si modò licet, etiam
 amplius aliquid voto adij-
 ciam, m Mercurius autem
 quæstuosus ille annuat o-
 mnibus. Sit enim nauigium,
 & quæ in eo sunt, mea o-
 mnia, & onus quod fertur
 videlicet, & mercatores,
 & mulieres, & nautæ, &
 si quid aliud suavissimum
 fuerit ex cunctis facultatibus. SA. At te ipsum oblitus
 es in navi habens. ADI. Puerum istum, inquis, Samippe,
 comatum? Et ille igitur meus sit: quantum autem frumen-
 ti est, totus ille numerus in aurum signatum vertatur, fian-
 3 totidem

τοῦτο Δαρειοί. Λυ. τί
 τόδε, ὃ ἀδείμαντι; καταδύ-
 σαιτά σοι τὸ πλοῖον. οὐ γάρ
 σορβολοῦσ' ὑπερῶ, καὶ τοῦ ἰσ-
 εῖθμον χρυσοῦ. Ἀδεί. μὴ
 φθόνος, ὃ Λυκίνο, ἀπ' ἰπιδάρον
 εἰς σὶ παρίληθ' ἢ ἰνὴ, πῶ
 Πάρνηθα ἰκέλευ, ἢ θέλαις, ὅ-
 κλω χρυσῶ ποίησ' ἔχει, ἕξ
 γὰ σιωπῆσ' ἔμα' σοι. Λυ. ἀπ'
 ὑπὲρ ἀσφαλείας τὸτο ἔγωγε
 ἢ σὺς ἰποισάμω, ὡς μὴ ἀπ'
 αἰδοῦαι ἀπαντας μετὰ ἢ χρυ-
 σῖος, καὶ τὰ μὴ ὑμῖντρα μίπτια,
 τὸ μαρκατορ δὲ τὸ ἄρ' αἰὼν ἀπ'
 πνιγῆσ' ἰσ' ἀθλοιορ, νῆμ' ὄκ' ἐπι-
 πᾶνρον. Τι. βελῆρα, ὃ Λυ-
 κίνε· οἱ Δελφῖνοσ' γὰρ αὐτὸ ὄ-
 ποδωῶσ'ον, ἰξοισοσιρ' ἐπι πῶ
 γλῶ ἢ νομῖσ' ἰσ' ἰπιδάρον μὲν
 τινα σὸθλῶσαι παρ' αὐτῶν, καὶ
 ἀπ' ἀλαβῆν τὸν μισθὸν ἀντὶ ἢ
 ἔδ' ἰσ' καὶ νικρόν τι ἄπο ποί-
 αῖορ εἰς τὸν ἰσ' τὸν ἐπὶ δειλ-
 φῖνοσ' ὁμοίωσ' πρὸ πομωδῶσαι,
 τὸν δὲ Ἀδείμαντον οἰκ' ἰπῶ,
 τὸν νικῶντ' ἀπ' ἔμασ'ον δει-
 φῖν' ὅ

sci: deinde & alium quendam puerum mortuum, in Isth-
 mum à Delphine eodem pacto apportatum: Adimanti au-
 tem serum hunc novitium nullum habiturum Delphinem
 amato.

totidem Datici. LY. Quid
 hoc, Adimante? Submerges
 tur tibi navigium: non enim
 idem pondus est tritici, &
 æqualis numero auri. ADI.
 Ne mideas queso, Lycine,
 sed postquam ad te perue-
 nerit votum, Parnethen, si
 placet, totam auream fa-
 cias licet, atque ego tum
 tacebo tibi. LYC. At e-
 go, quò magis in tuto ipse
 navigares, hoc agebam, ne
 videlicet una cum auro o-
 mnes periretis. Ac quan-
 tum ad vestras quidem res
 attinet, mediocre pericu-
 lum hoc futurum erat: ad os
 lestentulus autem ille fox-
 mosus suffocabitur miser,
 cum natave nesciat. TIM.
 Bono animo sis, Lycine.
 Delphines enim ipsum ter-
 go subeuntes, in terram de-
 portabunt. An tu putas ci-
 tharædum quempiam ab il-
 lis servatum esse, accepisseque
 mercedem hanc carminis

ἔν τῳ ἱερῳτικῷ ; Adá. κή
 σὺ δὲ, Τιμόλαε, μιμῆ Λυκί-
 νορ, κή ἐπιμηρέας τῶρ σκου-
 μῶτων, κή ταῦτα, ἀσηγῆθε
 αὐτὸς ῥῳδῶν. Τι. ἔμα-
 νορ ῥῆ λῶ, πιδανῶττορ αὐτ-
 τὸ ποιεῖν, καὶ τινα θησαυροῦν
 ὑπὸ τῆ λινῆ ἀνορεῖν, ὡς μὴ
 προλυματα ἔχοισιν ἢ πλοῖν,
 μετατιθέας χρυσορ ἐς τὸ ἄ-
 σν. Adá. ἔδλεις, ἀνορω-
 ρῆχθω θησαυροῦς ὑπὸ τῶρ Ερ-
 μῶν τῶρ κίδινορ, ὅς θαν ἄμῃν
 ἐν τῆ αὐτῆ, μέλιμοι χίλιοι ἐ-
 πούμα χρυσοῖς. ἀνθὺ οὐδὲ λα-
 τὰ ἢ Ησίοδορ, οἶν τὸ πρῶ-
 ττορ, ὡς ἀν ἐποικιότατα οἰ-
 κοῖν, ἢ τὰ περὶ τὸ ἄσν ποδν-
 τα ἀνισοδμῶν ἡδν, πηλῶ ὅσα
 ἰδομοῖ κή Πυθοῖ, κή ἐν Βλου-
 σῖνι. ὅτ ἐπὶ θαλάττῃ, κή πρὶ
 τῶρ ἰσθμῶρ ὀλίγα, τῶρ ἀγά-
 νορ ἔνικα, ἔ ποτε αὐτὰ τὰ ἰσθ-
 μα ἐποικιμύσομα, κή τὸ Σι-
 κωνίνορ σιδίνορ ἢ ὄλωρ, ἔ περ
 τῆ ἰσθηρεφῆς ἢ ἔνδορ ἢ ἔδ.
 ἐρπορ ἐν τῆ Βακωδῆ, πῶντα
 ἐν

οἴσκι lubitum esset, & Sicyonium campum : & in summa
 quicquid vsquam in Gracia foret vel consitum nemoribus,

amatorem ? ADI. etiam
 tu, Timolaë, imitaris Lyci-
 num hunc, & ingeris con-
 uicia, & hoc, cum tu ipse
 huius rei dux & caput sis.

TIM. Melius enim fuerat
 verisimilia magis te fingere
 hæc, & alicubi thesaurum
 sub lecto effodere aliquem,
 ne tibi negocium ipse exhi-
 beres, dum aurum è nauì in
 urbem transferes. ADIM.

Rectè dicis. Effodiatur i-
 gitur thesaurus sub Mercurio
 illo marmoreo, qui no-
 bis in aula est, medimna vis
 delictet mille auri signati.

Statim itaque, iuxta Hesio-
 dum, ades principio quam-
 maxime insignes habitarem,
 deinde quæ circa urbem
 sunt, omnia iam cœmisa-
 sem, præterquam quæ in
 Istmo, & apud Delphos,
 & Eleusine sunt. Præterea
 quæ ad mare iacent, & cir-
 ca Isthmum nonnulla quo-
 que certaminum gratia, si-
 quando ad Isthmia profis-

ἐν ὀλίγῳ Ἀλαμάντῃ ἔσο. ὁ
 χρυσοῦ δὲ κοῖνῳ ἢ μὴ ἰμπα-
 γῆν, τὰ δὲ ἰκπύματα, οὐ κοῖνῳ
 φαίης τὰ Ἐκκράτους, ἀλλὰ
 διτάλαντον ἕκαστον τὸν ὄνα-
 κλῦ. Ἄν. ἄτα πῶς οἰνοχόῳ
 ὀρέξῃ πληρῶσθαι βῆν ἰκπω-
 μα. ἢ οὐ δεῖν παρ' αὐτῷ ἀμο-
 γητι, οὐ σκῦρον, ἀλλὰ Σιου-
 εῶντι βεδρῶ ἀναδιδόντος;
 Ἀδελφὲ ἀνθρώπε, μή μ' ἀπο-
 δυεῖ τὸν ὄχλῳ ἰγὰ δὲ κῆρα.
 πῆξας ὄλας χρυσοῦ ποίησο-
 μοι, καὶ τὰς λινας χρυσοῦ,
 ἃ δὲ μὴ σιωπῶν, καὶ τὸς σφ-
 κόνους αὐτῆς. Ἄν. ὄρα μοι
 νορ, μὴ ὡς τῷ Μιδῆ, καὶ
 ὁ ἄρτῳ σοι, καὶ τὸ πῶσον, χρυ-
 σοῦ ἡγῆσαι, καὶ πλοῦτον, ἃ δὲ
 λιῶ ἀπόλη. λιμῶ σφραγίσ-
 πονυτῆ. Ἀδελφὲ. τὰ δὲ ῥυθ-
 μιῆς πύσανότερον, ἢ Λυκί-
 μῆ ὀλίγον, ἰσθλαῖν αὐτὸς αἰ-
 τῆς. ἰδὼς ἐπὶ τῷ οἴκῳ ἀνδρῆς,
 καὶ ὁ βίῳ οἴῳ ἀρότατῳ,
 ἕννῳ,

vel irriguum fontibus, vel
 fecundum frugibus, id o-
 mne breui adeo tempore ad-
 dimanisi. Aurum autem
 concavum nobis sit ad cis-
 bum ex eo capiendum, po-
 cula verò haudquaquam le-
 vicia, vi Echecratis illa, sed
 duorum talentorum unum-
 quodque pondere. LVC.
 Quo pacto ergo pocilla-
 tor plenum porrigat tibi
 poculum adeò graue? aut
 quomodo tu accipies ab eo,
 nisi cum magno negotio,
 non scyphum illo, sed Si-
 syphium quoddam pondus
 attollente? ADIM. Mi ho-
 mo, ne mibi disturba vo-
 tum. Ego verò etiam men-
 sas totas aureas facturus
 sum, & lectos aureos: si ve-
 rò non tacueris, etiam ipsos
 ministros. LVC. Vide mo-
 dò ne quemadmodum Midæ,
 & panis tibi & po-
 tus aurum fiat, & ditescens

do miser pereas, fame ista preciosa enectus. ADI. Tua
 igitur magis verisimiliter compones paulò post, Lycine,
 postquam ipse optare incipies. Ceterùm ad hæc vestis
 quoque purpurea mihi sit, & victus quammaximè delica-
 tus:

ἦεν ὁ, ἐφ' ὅσον ἡδύς ὁ φι-
 λαρπρόδοιοι καὶ δεικασ, καὶ
 τὸ ἅπαντας ἰσοπέθειν καὶ
 πεσοῦν. καὶ οἱ μὲν ἔωθον
 τῶν ταῦς θύρας ἄνω καὶ ἑλθε-
 τω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς
 ἢ καὶ Κλεάντη ὁ καὶ Δι-
 μοκράτης οἱ πάλιν, καὶ πρὸς
 ἀεὶ αὐτοῖς, καὶ πρὸ
 τῶν ἄνω ἀσθελεῖν α-
 γῆς, θυρωροὶ ἰπλά ἰφισώτες,
 ἰμμετέες βαρβαροὶ πεσο-
 ρισαῶσαρ ἐς τὸ μέγαρον
 καὶ πάλιν θύρας, οἷα νῦν αὐ-
 τὸ ποιούσιν, ἐν δὲ, ὅποταν
 δεῖξ, πενήτας, ὡσπερ οἷος
 καὶ, ἐκένων μὲν οὐδ' ἰπι-
 δεῖσιν ἐν ἴσ. ἢ δὲ τις πρὸς
 τῆς, οἷος ἡνδρὶ πρὸς ἰθυσου-
 ρῶν, εὐλοφρονέσμεν τῶν,
 καὶ λασάμφορ ἦκεν κελύσω
 πάλιν ἄρα ἐπὶ τὸ δῆνον. οἱ
 ἢ ἀρπυζήσουσαι οἱ πλάσιοι,
 ἰμμετὸν ὀχήματα, ἵππους, καὶ
 πάλιν ἰσάους, ὅσον δὲ συ-
 λῆς, ἐξ ἀπάσης ηλικίας ὅ, τι
 πρὸ τῶν ἀνθηρότατων, αἶτα δῆ-
 πνα

tus: somnus, quoad fieri po-
 test, suavissimus, amicorum
 salutationes & petitiones :
 & quod vulgo faciunt, om-
 nnes me vereantur & ado-
 rent : atque alij quidem pri-
 mō statim mane ad fores
 sursum ac deorsum obam-
 bulent, inter ipsos autem &
 Cleaneus & Democrates,
 illi supra modum. Atq; acce-
 dentibus quidem ipsis, &
 ante alios intrō recipi vo-
 lentibus ianiores septem a-
 stantes, ingentes barbari, in
 frontem statim impingant
 ianuam, perinde atq; ipsi nūc
 alijs faciunt. Ego verō, quā-
 do visum fuerit, prospiciens
 quemadmodum sol, illorum
 quidem nonnullos ne aspi-
 ciam quidem : si verō pauper
 quispiam, qualis ego videli-
 cet fui ante repertum the-
 saurum, illum humaniter
 complectar, ac lotum ad coe-
 nam sub tempus venire iube-
 bo. Diuites autem isti rum-
 pentur, aspicientes vehicula.

equos, & pueros formosos circiter bis mille, ex omni aetate
 delectos, ut quisque fuerit maximē floridus. Deinde &

πνα ἰνὶ χρυσῷ, ὡς τὰς γὰρ ὁ
 ἀργυρῶ, καὶ οὐ κατ' ἑμὲ τὰ
 εἰς ὅσον ἰσθμίας, οἶνον
 δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ
 Ἰσθμίας καὶ τὸ, μέλι δὲ ἰμέ-
 τρον τὸ ἀνυρον, καὶ ὄψα παν-
 ταχόθεν, καὶ σῆον καὶ παρὸς,
 καὶ ὄσθρα, ὄρνις ἐκ Φοιδί-
 ας, καὶ τὰς ἐξ Ἰνδίας, καὶ
 ἀνυρον Νομαδίνος. οἱ δὲ
 σκωτάζοντες ἕκαστα, σοφισ-
 τῶν, περὶ σίματα καὶ χυ-
 μὸς ἔχοντες, εἰ δὲ τι προ-
 νόμιον, σκωπὸν ἢ ἐκδοκίαν ἀν-
 τὶ, ὁ ἰσθμίας ἀποφθίον καὶ
 τὸ ἕκαστα. οἱ δὲ νῦν πάντες,
 καὶ ἰσθμίοι, καὶ προσάται
 ἀγαθὰ ἄπαντων καὶ ἐν ἑτι
 τὸ ἀργυροῦ πινυλίων ἢ τὸν
 σκωπὸν ἐπιδέξεται Διόνιον
 ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μεθιστά, ἐπα-
 δάμω δὲ τὸς οὐκίτας τὸς ἑμὸς
 ἀργυρῶ τοσούτω χρηματίσιν. τῇ
 πόλει δὲ τὰτα παρ' ἑμὸς ἕξαι-
 ρετα ἡμετέρον ἄν' οἱ δὲ ἔγνω-
 μὸς, κατὰ μὲν ἕκαστον δραχ-
 μὰ,

cœnas in auro appositas (vi-
 le enim argentum, & nihil
 ad nostram fortunam) ac
 balsamentum quidem ex His-
 spania, vinum autem ex Ita-
 lia, oleum verò & ipsum ex
 Hispania, mel autem non-
 strate nouum, & igni non-
 dum admotum. Præterea
 obsonia vndequaque allata,
 sues videlicet, & lepores,
 & quæcumque volatilia, gal-
 lina ex Phaside, & pavo
 ex India, & gallus Numidi-
 cus. Qui verò vnumquod-
 que apparant, sophistæ qui-
 dam sint, circa bellaria &
 sapores exercitati. Quòd si
 cui autem præbitero, scy-
 phum aut phialam postens:
 ille qui ebiberit, auferae
 secum & poculum. Diui-
 tes verò isti qui nunc sunt,
 præ me Iri videlicet & men-
 dici omnes videantur: nec
 que amplius tum argenteam
 istam scutellam aut scy-
 phum Dionicus in pompa spectandum præbebit? & maxi-
 me postquam videbit seruos etiam meos tam multo argento
 vii. Ciuitati autem hæc apud me velut exemptitia erunt. Ac
 pecuniarum quidē distributiones, singulis mēsisbus drachmas

πῶς μὲν ἀσφ' ἑκατόν, ὡς
 ἡ μιλία ἡμῶν τέσσαρ. Δις
 ἑκατὰ δὲ ἐς ἑκατὰ θ' ἑκατὰ
 ἐξ ἑκατῶν, καὶ τὴν ἑκατὰ
 τὴν ἀρχὴν πῶς τὸ Δίπυλον ἦ-
 ναι, ἡ ἀνταῦθα πον λιμένα
 ἐξ ἑκατῶν θ' ὀρθογώνιαι με-
 τὰ τ' ἑκατὰ θ', ὡς τὸ πλοῖον
 μεταστροφῶν ὀρμητῶν, ἡ ἀσφ' α-
 ντιπῶν τῶν Κεραμεῶν τοῖς
 ἑκατῶν ἡ ὀρμητῶν, Σαμίππῳ μὲν
 ἑκατὸν μεδίμνων ἐπισημῶν χυ-
 νῶν παραμυθῶσαι, τὸν οἶκον
 ἡμῶν ἐκείνων ἑκατῶν, Τιμόλαῳ
 ἑκατῶν χοίνικας, Λυκίνο δὲ
 ἑκατῶν, ἀπ' ἡμῶν μεδίμνων καὶ
 τῶν τῶν, ὅτι πᾶσι θ' ὄσι, καὶ
 ἐπισημῶν μεδίμνων ἐκείνων, τῶν
 ἐκείνων μεδίμνων βιῶναι τ' βίον,
 καὶ τῶν ἐκείνων μεδίμνων, καὶ τῶν
 ἐκείνων, καὶ πᾶσι μεδίμνων ἀ-
 ντιπῶν μεδίμνων θ' ἑκατῶν, ἡ
 καὶ ὁ ἑκατῶν τῶν μεδίμνων
 μεδίμνων, ἡ ὀρμητῶν, ὡς ἑκατῶν
 μεδίμνων ὁ πᾶσι μεδίμνων
 μεδίμνων, καὶ ἡ ἐκείνων ἀπ' ἡ-
 κατῶν, ἡ ἐκείνων

cui quidem centum, inqui-
 lino autem quinquaginta da-
 bo. Publicè verò ad ornas-
 mentum urbis theatra edi-
 ficabo, & balnea: & ma-
 re usque ad Dipylum intro-
 mittam, atque ibi portum
 aliquem extruam, aqua per-
 fossam magnam introdu-
 cta, ut navigium meum pro-
 prius appellit, & ex Cera-
 mico apertè conspici pos-
 sit. Amicis autem vobis,
 Samippo quidem viginti
 medimna auri signati adnu-
 merare dispensatorem iu-
 bebo: Timolao autem quin-
 que chænicæ: Lycino ve-
 rò chænicem solamq; etiam
 circumscriptam, eò quòd
 loquacior est, & votum
 meum irridet. Atque hanc
 vivere vitam volebam, su-
 pramodum ditescens, & de-
 licatè agens, omnibusque
 voluptatibus copiosè fru-
 ens. Dixi. Ac mihi Mercu-
 rius perficere ea, & ad even-
 tum perducere velit. LYC.

Sic igitur, Adimante, ut tibi ex tenui admodum tra-
 ma puer iste Plutus suspensus sit: ac si fors aliqua ruperit
 illam,

καὶ πάντα οἴχεται, καὶ ἄν-
 θρακὴς σοι ὁ θησαυρὸς ἔσται,
 ἀλλὰ πῶς λίγας, ὦ Λυκίτις;
 Λυ. ὅτι, ὦ ἄετις, ἀδύνατον, ὅς
 πόσον χρόνον βιώσῃς πλου-
 τῶν. τίς γὰρ οἶδεν, ἢ ἔτι πα-
 ρακλιμύτης σοι ἢ χυσοῦς πα-
 ρίτης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τῷ χε-
 ρα, καὶ ἀπρὸς αὐτοῦ ἢ τὰ ὡ-
 ἢ ἢ Νομοδῶτα ἀλλοτριῶτα,
 ἀπρὸς αὐτοῦ τὸ ψυχίδιον ἄ-
 παρὸν καὶ κίραξι πάντα ἐ-
 κείνα καταλιπῶν; ἢ ἰδίως
 κατασεβόμενοι τοὶ τὸς πρὸ
 αὐτίκα, πρὶν ἀπρὸς αὐτοῦ
 παύσει, ἀπρὸς αὐτοῦ. ἴνους δὲ
 καὶ λῶντας ἀπρὸς αὐτοῦ ἄν
 ἄλλον, ἢ ὅτι τινος βασιλέως
 πρὸς τὰ τοιαῦτα λαίμωνος;
 ἀκόσῃ γὰρ περὶ τὸν Κροῖβον καὶ
 τὸν Πολυκράτην, πολὺ ὅσον
 σιωπῆτος ἡνομήτους, ἐκπρὸς
 τας ἐν βραχέῃ τῶν ἀγαθῶν ἐ-
 πάντων. ἵνα δὲ σοὶ καὶ τοῖς
 τας ἀφῶ, τὸ τε ὑγιανόντων ἐχέ-
 ζον οἷα σοὶ γνῶσθαι καὶ
 βεβαίον; ἢ ὅχι ὁρᾶς πολλὰς τῶν
 πλοσίων, λακοδαιμόνας διὰ
 γούλας

illam, omnia evanescent, &
 carbonēs tibi thesaurus iste
 erit? ADIM. Quomodo
 dicis hoc, Lycine? LYC.
 Quoniam, ὁ optime, incertum est quantum tempo-
 ris victurus sis. Quis enim
 scit an adhuc opposita tibi
 mensa ista aurea, prius-
 quam manum admouēas, &
 pavonem aut gallum Nu-
 midicum degustes, exhala-
 ta animula abiturus sis, vul-
 turibus & coruis omnia il-
 la relinquens? An vis ut e-
 numerem tibi alios quidem
 statim priusquam diuitijs
 fruerentur, mortuos, alios
 autem etiam viuos, ἧς quæ
 possidebant, spoliatos at-
 que exutos à deo aliquo, qui
 huiusmodi rebus inuidebat?
 An non audis Cræsum &
 Polycratem, multo te opu-
 lentiores cum fuerint, breui
 adeo tempore à bonis illis
 omnibus excidisse? Sed ut
 tibi missos hos faciam, num
 tibi valetudinem adeo fir-
 mam putas fore, atque con-
 stantem? An non vides multos diuitum infeliciter atatem
 agere,

ἡνέσθαι, ἢ ἢ τοῖς πολεμῶν
 ἰσοδύναμα ἀδύνατον ἔσθαι
 μικροπολύτῳ πῶς ἔως
 θῆς, θυσσαυρῶν ἀπῶν, ἢ μὴ
 πημῶν χυσιῶν, ἀλλὰ (Δι-
 ναύται ἢ ἄπαντα οἱ θεοὶ, καὶ
 τὰ μάλιστα ἐν δοκοῦντα, καὶ
 ὁ νόμος τ' ὄντως, ὅν Τιμόλαος
 ἔθνη, φάσθαι μὴ δὲ ὀνεῖν αἰ-
 τῶν, ὡς ἐκείνων πῶς ἔθνη ἀ-
 νανόντων) αἰτῶ δὲ βασι-
 λῆς ἡνέσθαι, ἔχ' οἱ ὁ Ἀλέ-
 ξανδρὸς ὁ Φιλίππου ἢ Πτολε-
 μῶν ὁ Μιθριδάτης, ἢ ἢ τις
 αἰῶν, ἢ ἢ βασι-
 λῆα πρὸ πατρὸς, ἢ ἢ ἀπο-
 λαύοι, τὸ πρῶτον ἀπὸ λυ-
 σείας ἀρξάμενος, ἢ ἢ οἱ καὶ
 σωμῶτα, ὅσον τεύκοντα,
 ποιοὶ μάλᾳ ἢ πρόθυμοι ἢ ἢ
 ὄντων, αἰτῶ κατ' ὄλιγον, ἢ ἢ
 κούοι ποιοῦντες ἢ ἢ, αἰῶν
 ἢ ἢ αἰῶν, αἰτῶ χίλιοι, ἢ ἢ ὁ
 ποτὺ μύριοι. ἢ ἢ τὸ πᾶν, ἢ ἢ
 τῆ μιν ἀδύνατος, τὸ ὀλιγὸν ἢ ἢ
 πῶς ἢ, ἀμφὶ τὸς πῶν ἢ ἢ
 λῆς. ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ποδῶν προκειθείς, ἀρχῶν ἢ
 εἰς ὁ

contingere, ut quam civi-
 bus meis spectandam exhi-
 bere impossibile sit. neque
 scrupulosè adeò cum dijs ra-
 tionem inibo, thesaurum pes-
 tens, & aurum ad mensu-
 ram accumulatum: sed (pos-
 sunt enim omnia dij, etiam
 ea que maxima videntur ef-
 se, & lex voti quam Timoa-
 laus tulit, iubet nihil vere-
 ri postulare, tanquam illis
 nihil non annuentibus) pos-
 sulo videlicet rex esse, non
 qualis Alexander Philippi
 filius, aut Ptolemæus, aut
 Mithridates, aut si quis au-
 lius accepto à patre regno
 imperavit: sed mihi princi-
 pio à prædandi consuetudi-
 ne exorso, socij & coniu-
 rati circiter triginta fides
 les admodum & audaces
 adsint. Deinde paulò post
 trecenti accedentes nobis alij
 super alios. Postea mille, &
 non multò post decies mille,
 postremò tota armatorum
 summa quinquaginta milia
 Equitum autem circa quinque millia sit. Ego verò suffrag-
 gij cunctiorum antepositus & electus, Imperator optimus
 esse

ἔσθ' ἔνα δόξας, ἀνθρώπων
 ἢ γέσθαι, καὶ προσημασι
 χήσθαι, ὡς τὸ γε αὐτὸ ἴδιον
 ἦναι τῶν ἀλλοτρῶν βασι-
 νιαρ, ἀτὲ ἀρετῆ προχλεῖσθαι
 τῆς σπατίας ἀρχῆν, ἢ ἐλυσ
 γινόμενον ἡνώθηον, ἀπὸς πο-
 τῆσθ' ἄς τῶν βασιλείων
 ἰσθ' ἂν Ἀδελφούτου θεοσυνεῖ
 πῆσανσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ
 τὸ πᾶσιμα ἔχ' ὁμοιον ἴδιον, ὡ
 εσθ' ὅταν ἴδιον τῆς αὐτὸς δι
 ατὲ λησθαι μὲν τῶν διωκα
 τῶν. Ἄν. παρὰ, ὡ Σολ-
 μινα, ἐστὶν μινὸν, ἀπὸ τὸ
 λησθαι αὐτὸ τὸ ἀγαθῶν
 ὅπαντων σὺ γε ἡγεῖσθαι, ἀρχῆν
 ἀσθ' ἂν τοσούτης, ἀπὸς
 ἂν προκεῖσθαι τὰ τῶν πᾶσι
 ταίσι συνείων. τοιοῦτον ἢ
 ἡντινῶν θεομασθὸν βασι-
 νια ἢ σπατῆζὸν ἰδιον ἂν
 ἡγεῖσθαι πᾶσι ἀπὸ βασιναί, καὶ
 ἢ ἢ τῶν σπατιῶν τῶν, καὶ
 ἢ ἢ ἢ τὸ, τὸ ἢ ἢ ἢ, καὶ
 τῆς ἀνθρώπων τῶν ἀσθ' ἢ ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ, οἱ βασιλῆδες
 τοιοῦτον

interis, enutriuit. Verum age regna, prae nullibus, et ex-
 onna equestrem exercitium, pariter et viros clypeum
 gstantes. Cupio enim scire quonam profecturi, fitis
 tam

esse videar, qui et homini-
 bus praecam, et rerum ad-
 ministrationem geram. Ut
 hoc utique ipso iam maior
 sim ceteris regibus, utpo-
 te qui virtute ceteris antes
 positus, exercitui imperem,
 non per successionem haereditariam ab alio in re-
 gnum introductus. Nam
 hoc Adamanti thesauro non
 dissimile foret, et ipsa res
 haudquaquam eodem modo
 suo fuerit, ut cum aliquis vi-
 detur ipse per se ipsum po-
 tentiam ac principatum as-
 secutus esse. LVC. Pape,
 Samippe, haudquaquam exi-
 guum aliquid tu quidem,
 sed ipsum aded caput ho-
 norum omnium postulastis
 videlicet aciei tantae opti-
 mus ipse iudicatus a quin-
 quaginta millibus. Talem
 scilicet nobis Mantinea, et
 tam admiratione dignum
 regem atque imperatorem,
 interim dum non animad-
 vertis, enutriuit. Verum age regna, prae nullibus, et ex-
 onna equestrem exercitium, pariter et viros clypeum
 gstantes. Cupio enim scire quonam profecturi, fitis
 tam

ἑσθλοῖς ὄντων, ἵξ Ἀρκαδίας, ἢ
 ἐπιτινας ἀθλῆς πρῶτος ἀφί-
 ξιδι. Σά ἀντι, ὃ Λυκίη, μάλ-
 λον δ', εἰ σοι βίον, ἀπολέθει
 μὲθ' ἡμῶν ἱππῆχον γάρ σε τ'
 πορταιοχιλίω ἀφανῶ,
 Λ. ἀμὰ τ' ἡ τιμῆς, ὃ βασι-
 λῆ, χάειν οἰδ' ἄ σοι, ἢ ἱποκ-
 ψας ἰς τὸ Περσικόν, πῶσον-
 νῶ σε, πρὶα γὰρ ἰς τὸ πῶ-
 σω τὸ χεῖρ, τιμῶν τὴν τιάν-
 ραν, ὄρθλῶ δ' ἔρ, ἢ τὸ δικάδῃ
 μα. σὺ δ' ἔρρωμῆων τῶτων
 τινὰ σοι ἔρ ἱππῆχον. ἰσὶ
 γάρ σοι ἀρῶς ἀπειπὸς ἀμῖ, ἢ
 εἰδ' ὄλος ἐπὶ βλῖ ἱπποῦ ἐν ἑσ-
 πῶ τ' ἔρον. δὲ σγ. τῶν, μὴ
 τ' ἄλλοι τ' ἑποικῶν ὄλος, ἡμ-
 ταπῶν ἔγωγε, σωματῆθῶ
 ἰμῆ τῶν, ἰπὸ τῶν τοῦ δ-
 πλῆς, ἢ ἢ θυμοδῆς ὃ ἱππῶ
 ἔρ, ἵξ ἔρ ἰκη με, τ' χαλινὸν ἐν
 λακῶν, ἰς μίσος τὸς ποικίμῖς
 ἢ δὲ σφ λατὰ δὲ βλῶ αἰ πρὸς
 τὸ ἐπιπασω. εἰ μὲν ὡ μὲν ἄν
 τῆ ἄνω, ἢ ἔξιδαι ἑσ' χαλι-
 νοῦ. Ἀδία. ἰσὶ σοι, ὃ Σα-
 μιππε, ἢ γὰρ μα τῶν ἱπῶν,

Λυκί=

ligari ephippio, si manere super illud debeam, frenumq;
 tenere. ADIM. At ego tibi, Samippe, ducam equites.

Lycinus

tam multi ex Arcadia, qui
 contra quos miseros primos
 expeditionem facturi. SAM
 Audi, Lycine. Imò verò si
 tibi placet, sequere unà no-
 biscum. Praefectum enim
 ale constituam te equitum
 quinque millium. L Y C.
 At pro honore quidem isto,
 ò rex, gratiam tibi habeo,
 ac Persico more procum-
 bens adoro te, circumactis
 post tergum mambus vene-
 rando tiaram rectam istam,
 atque ipsam diadema. Tu
 verò ex validis istis ali-
 quem, praefectum equitum
 designa. Nam ego tibi à
 re equestri valde alienus
 sum, neque omnino equum
 ullum ascendi ante hunc
 diem. Proinde metuo ne
 tubicine classicum intos-
 nante, decidens ego, in tu-
 multu à tot vngulis concul-
 cer, aut etiam equus fero-
 cior existens arrepto freno
 in medios hostes efferat me,
 aut denique oporteat me al-

Λυκίῳ ὁ δὲ τὸ δεξιὸν κέρα
 ἔχειτο. Αἰνὰ ὁ δ' ἄρ' ἔλεγε τρ-
 χῶν πρὸς τοῦ τῶν μεγίστων,
 τοσοῦτος σε μεδίωνις Δωρι-
 σάμῳ ὁ ἰσοκύμων χρυσίου.
 Σὺ δὲ καὶ ἀντὶς ἐράμευθα, ὦ
 Ἀδάμαντε, τὸς ἰππίους, εἰ δε-
 ζονται σε ἀρχοῖσα σφῶν Ἰπ-
 θῶν. ὅτα δλοκῆ, ὦ ἰππῆς, Ἀ-
 δάμαντ' ἰππῶν ἰππῶν, ἀγαθη-
 γνῶς τῶν χέρων πάντων, ὡς
 ἐρεῖς, ὦ Ἀδάμαντε, ἐχθρολόκῳ
 ἔσθ'. ἀπὸ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἰπ-
 πῶν, Λυκίῳ ὁ δ' ἐξέτεω τὸ δε-
 ξίῳ οὐλοῖ δὲ Τιμόλαο ἰσὶ
 τῆ ἰσὶ νόμῳ τετάξεται. ἐγὼ δὲ
 λατὰ μέγρον, ὡς νόμῳ βασι-
 κῶσι τῶν Πρωῶν, ἰσοειδῶν
 κῶσι συμπροδρῶν αὐτοῖς
 βίλωνταί τινος. προίωμῳ δὲ
 ἔλεγε τῶν ἐπὶ Κοείνου, ἴσθ' ἴ-
 ἔρανῶς, ἰσὶ ξωμῶνι ὦ βα-
 σιλέω Διῖ, ἰσὶ πρὸ δὲ τὰ ἐν
 τῆ Ἐπιδό πάντα χαρῶσώμῳ.
 ἔλεγε δὲ ἴσθ' ὁ ἐναυτιωθῶσῳ
 νοῖς ἰσὶ πρὸ δὲ ἴσθ' οὐ-
 σῆ, ἀπὸ ἀκονητῆ ἰσὶ τῶν
 ἐπὶ

sub potestatem redegerimus
 qui nobis resistet, aut arma
 sumus, sed absque sudore ac pulvere vincemus) conscen-

Lyemius autem dextrum cor-
 nu habeat. Meritius autem
 sum qui maximos honores
 abis te co-sequar, ut qui te
 tam multus medimnis auri
 signati donaverim. SAM.
 Ipsos interrogemus equites,
 Adimante, num recipere te
 velint praefectum suum. Cui
 igitur placet, equites, Adis
 nantum praefectum vestrum
 esse, manum auollat. Oma-
 nes, ut vides, Adimante, sus-
 fragantur tibi. Prom tu quic-
 dem equitavi praesis, Ly-
 cinus autem dextrum cornu
 ducat. Timolaus porro hic
 ad sinistram ordinabitur.

Ego verò medicam aciem re-
 gam, pro eo atque legitim-
 um est Persarum regibus,
 quando ipsi asidere sibi a-
 liquos volunt. Sed progre-
 diamur iam rectè versus Co-
 rinthum, quà per montes
 natiur, comprecati Iouem
 Regium. Ac postquam ea
 quae in Graecia sunt, omnia
 (neque enim quisquam erit
 cum tam multum
 pulvere vincemus) conscen-

ἐπιβλυτῶν ἐπὶ τὰς τριήρεις,
 καὶ τὰς ἵππους εἰς τὰς ἵππα-
 ρωδὸς ἐπιβιβάζοντων, (πρὸς
 σκοπᾶσαι δ' ἐν Κεγχρῶσι καὶ
 εἶδος ἱκανὸς, καὶ τὰ ποῖα ἄσπε-
 ρα καὶ τὰ μακρότα) ἄσπε-
 ρον τὸν Αἰγῶνα εἰς τὴν Ἰο-
 νίαν, ἄτα ἱππῶν Ἀρλίμδι θύ-
 ρων, καὶ τὰς πόλεις ἀταχί-
 εως λαθούσας, ῥαδίως ἀρχον-
 τας ἀρλιπόντες, πῶχρον ὄ-
 ρον ἐπὶ Σελᾶς, ἢ Κασίας,
 εἶτα Λυκίας καὶ Παμφυλίας,
 καὶ Πισιδίαν, καὶ τῆς παραλίου
 καὶ ὄρεινῆς Κιλικίας, ἄχρῃ
 ἄρ' ἐπὶ τὴν Εὐφράτην ἀφικώ-
 μεθα. Ἄν. ἔμε, ὃ βασιλεῦ,
 εἰ δοκῇ, Ἐφρατίαν τὴν Ἐμο-
 δὸν κατὰ τὴν ἰσθμὸν γὰρ εἰ-
 μι, καὶ τῶν οἴκων πολλὴ ἀπὸ
 θῆρ' ἄρ' ἐδὲως ἰσχυρομέναι-
 μι. σὺ δ' ἔνομος ἐπὶ Ἀρμε-
 νίους καὶ Παρθυαίους ἐλά-
 σασθαι, μάχιμα φύλα, καὶ τὴν
 τῶν ἐπιπέδων εὐσοχᾶ ὡς ἄνω
 παραδούσας τὸ διξίον, ἐμὲ Ἀν-
 τίπατρον τινὰ ἔα βρῶν ἐπὶ τῆς
 Ἐμοδῶ, καὶ με καὶ ἄσπερ
 71

sis triremibus, & equis in
 naues impositis (apparatum
 autem est in Cenchreis &
 frumentum satis multum,
 & navigia que sufficiant,
 cateraque ad hanc rem om-
 nia) trajiciamus per Ae-
 gæum in Ioniam, & exinde
 ibi sacris Dianæ peractis,
 ac civitatibus nullo defen-
 dente capitis, profectisq; ibi-
 dem facile relicis, in Sy-
 riam pergamus, per Cariam
 iunere facta inde per Ly-
 ciam, & Pamphyliam, &
 Pisidas, & utranque Cili-
 ciam oram, maritimam vide-
 licet & montanam, donec
 ad Euphratem perueneris
 mus. LYC. At me, ô rex,
 si placet, satrapam aliquem
 Græcis relinque. Formi-
 dosus enim sum, neq; do-
 mo longius abire facile su-
 stinero: tu verò videris etiã
 contra Armenios & Par-
 thos exercitum ducturus es-
 se, gentes bellicosas, & sa-
 giutandi perquam peritas.

Quare alteri alicui dextrum cornu committe: me verò An-
 tipatrum quempiam in Græcia relinque, nequis etiam sagitta
 me

τῆς οἰκῆς, ἀλλοιορ βαλὼν ἰς τὰ
 γυμνά, ὅθι Σὺ & ἡ Βαβυλωνία
 ἐπορευόμενοι τῆς φάλαγγος.
 Σα. ἀρδισθαισνας, ὦ Δυκί.
 ἡ γὰρ ἀσάλογορ, ἀσλὸς ὄν.
 ἰά νόμου, ἀπειμῶσθα τῶν
 κεραιῶν, εἰ τις λιπὼν φαίνοι
 ὁ τῶν ταξίμων. ἀμ' ἐπὶ κατὰ
 τὴν Εὐφρατῆν ἡδ' ἑξ ὀφρῶ, καὶ
 ἰσοταμὸς ἔξωνται, καὶ κα-
 τὰ τὴν ὁπόθεν διελθούσων,
 ἀρδισθῶς ἡμῶν ἔχασ, καὶ πάν-
 τα, ὅππῃροι κατέχουσιν, ἡμ-
 ἡμῶν ἐκόςθω ἔδνα ἰπαρ ἡθρῶν
 τῶν οἰκῆ καὶ ἀπῶσι, τῶν Φοι-
 τῶν ἡμῶν ἐν ὄβδῳ, καὶ
 τῶν Παλαστίνων, ἔτα καὶ τῶν
 θινυτορ περὶ ξόμοισι. οὐ
 τῶν & ὦ Δυκίε, διὰ δὲ αὐτῶν,
 τὸ ἀξίον ἀγῶν, ἔτα ἐγὼ, καὶ
 μὲν ἐμὲ οὐδὲσι Τιμόλα &
 ἰπὶ πάσι δὲ, τὸ ἰπικὸν ἀγῶ-
 ν, ὦ Ἀδάμαντε. καὶ εἰς
 τῆς Μεσοποταμίας οὐδέτις
 ἀπὸ τῆς ἡμῶν ποδῶν &
 ἐπ' ἐκόντων, αὐτὸς τε καὶ
 τῶν ἀκροπόλεως ἀνθρώποι ἐνε-
 κῆν & ρ. καὶ ἐπὶ Βαβυλωνί-
 ἰαθῶν.

pototiam quidem nullus nobis obviam fuit hostis, sed vlt-
 no se ipsos & arces, homines dederunt. Etia ad Babylonē
 acceden-

me transfigat ea parte qua-
 nudus maxime ero, mise-
 rum me feriens, circa Susa
 vel Bacira alicubi phalan-
 gem ducentem tibi. SAM.
 Aufugis, Lycine, ac 9 de-
 feris ordinem, meticulosus
 videlicet existens: atqui lex
 iubet caput amputari ei, si
 quis ordinem deseruisse de-
 prehendatur. Sed quoniam
 apud Euphratem iam su-
 mus, & fluvius ipse ponte
 iunctus est, & quaecunque
 à tergo reliquimus, bene ac-
 tutò nobis se habent, om-
 niàque à praefectis tenens
 tur, qui à me cuique genè
 imposti sunt, alij autem
 etiam abierunt, Phœncians
 iniecia nobis & Palæstin-
 nen, & exinde Aegyptium
 quoque adiuncturi: age tu
 primus, Lycine, transi, dex-
 trum ducens cornu, deinde
 ego sequar, & post me Ti-
 molaus hickey. postremus au-
 tem equestrem duc exerci-
 tum, Adimante. Ac per Me-

ἰλλόντων, ἀπεσόδῃσι πα-
 ρήλοισιν ἄς τὸ εἶσω τῶν τα-
 χῶν, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν.
 ὁ βασιλεὺς δ' ἔπι Κτησι-
 φῶντα ἀγαθῶν ἡκούσας τὴν
 ἔφοδον. ἄτα ἔς Σελεύων
 πρὸς ἑλθῶν, πρᾶσσων ἵστα,
 ἰατίας τιδὲν πλάσσει με-
 τωπόρῃ, καὶ ἑξότας καὶ
 σφραγιστάς. ἀπαρτίσθαι
 δ' οὐδ' οἱ σκοποὶ, ἀμφὶ τὰς ἑ-
 κκατὸν ἡδὲ μυριάδας ἑμα-
 χίμου σωαλίχθαι, καὶ τῶν
 τῶν ἄνοσιμ' ἰποδξότας, καὶ
 τοῖ οὐκ ὄ Αρμενίῃ πᾶρ-
 σι, ὅτι οὐ κατὰ τὴν Κασπίαν
 θάλασσαν οἰκοῦντο, οὐτὶ οἱ
 ἀπὸ Βάντων, ἀπὸ ἑκ τῶν
 σίων, καὶ προαείων τῆς ἀρ-
 χῆς, οὐτὶ ῥαδίως τοσούτας
 μυριάδας κατὰ τὴν καὶ τοῦ
 ἡδὲ, σκοπῶν ἡμᾶς ὅ, τι καὶ
 ποιεῖν, ἀλλὰ. ἀπὸ ἑκ τῶν
 φημι δὲ ἡμᾶς. τὸ πρὸς, ἀ-
 πειθῶν τὴν ἐπι Κτησιφῶντος ἡ-
 μᾶς δ', τὸ ἰπικόν, αὐτὸ μὲν
 τὴν Βαβυλῶνα ἀγαθῶν ἵστα-
 τας.

accedentes, prater spem in-
 tra muros recepti sumus, ac
 urbem ipsam tenemus. Rex
 autem ad Ctesiphontem cō-
 morans, aduentum nostrum
 accepit. Proinde Seleuciam
 profectus, exercitum com-
 parat, & equites quamplu-
 rimos undecunque acce-
 sens, & sagittarios, & fun-
 ditores. Renunciant ita-
 que speculatores, ad cen-
 tum myriadas hominum
 bello aporum congrega-
 tos esse, & ex his viginti
 qui ex equis iaculantur. Ne-
 que tamen adhuc neque Ar-
 menius adest, neque ij qui
 ad Caspium mare habitant,
 neque Bactriani, sed ij tantum
 qui in vicino degunt,
 & in ipso quasi suburbio
 regni. Aded facile tot my-
 riadas illerecepit. Tempus
 igitur iam est ut videamus
 quidnam oporteat nos fa-
 cere ADIM. Atego qui-
 dem censo oportere vos,
 pedestrem videlicet exerci-

tum proficisci hinc ad Ctesiphontem: nos autem, equi-
 tes puta, manere hic, & Babylonem asseruare. SAM.

Etiam

ras. Σολ. ἀφελαιῶς οὐ,
 ὁ Ἀδάμαντι, πηλοιορῆ λιυ-
 δαίου γρόφου. σοὶ δὲ τί
 δοκῆ, ὁ Τιμόλαος. Τι. ἀποδ-
 εῖ πῆ σπατιᾶ βαδίζων ἐπι-
 τὴς πολέμιος, μηδ' αἰριμῆ-
 ἦν ἐς' ἄν ἄμενον παρα-
 κωάσονται, παναχόθεν αὐ-
 τὸς συμασχωρ πρσγγο-
 κήων. ἀπ' ἕως ἔτι λαθ' ὁ-
 δὸν ἄσιν οἱ πολεμιοί, ἐπιχε-
 ρᾶν αὐτοῖς. Σά. εἰ δὲ λῆ-
 χῆς οὐ δὲ τί, ὁ Λυκίνο, δλου-
 μάσης; Λυ. ἐγὼ σοὶ φράσω.
 ἔπειθ' ἡσυχία κερμαίνων, σιωτό-
 ρος ὁ δαδόντων, ὁπότι λαίησ
 ἢ ἰσθμῶς τὸν Παραῶ, καὶ
 νῦν δὲ ἡδὴ τριάνοντά πρσας
 δὴς πενεχωρήματων, καὶ ὁ
 ἦν ὁ πολὸς. κατὰ μεσημε-
 ρείαν γὰρ ἡδὴ μάλας, ἐνταῦ-
 τὰ πρσὶ τὰς ἰδαίας, ἐπὶ τῆς
 ἀναγεγραμμένης σήλως λα-
 τίσαντας ἀναπαύσασθαι, ἔ-
 τα οὕτως ἀνασάντας πο-
 ριδοῦ, καὶ ἄνθηρ τὸ λοι-
 πὸν ἐς τὸ ἄσν. Σολ. ἔτι γὰρ
 ἀδύωσιρ, ὁ μακάρε, ἐπ' ὁ-
 κῆς,

Etiam tu metu examinaris,
 Adimante, postquam pro-
 prius periculo ventum est.
 Sed quid tibi videtur, Ti-
 molae? TIMOL. Omni-
 bus copijs eundum hosti ob-
 viam esse, neque expectan-
 dum dum illi melius sese pa-
 rarent, auxilijs undique i-
 psis accedentibus: sed dum
 adhuc in itinere sunt hostes,
 adoriemur ipsos. SAM.
 Recte dicis. Tu verò, Lyc-
 cine, quid censēs? LYC. E-
 quidem tibi dicam. Postea-
 quam defessij iam sumus
 contendendo, & absque in-
 termissione iter faciendo,
 quando in Piraeum mane de-
 scendimus, & nunc autem
 triginta propè stadia pro-
 cecimus, deinde & Solis ar-
 dor frequens (nam iam cir-
 ca meridiem maximè est)
 hic alicubi ad oleas, super
 columnam istam inscriptio-
 nibus insignitam residentia-
 bus, quiescendum paulisper
 esse. Deinde resurgentibus
 inde iterum eundum, & reliquum via ad urbem absol-
 vendum esse. SAM. Estiámne Athenis, ὁ beate, tibi esse
 Kkk 3 videris,

κἄς, ὅς ἀμφὶ Βαβυλῶνα, ἐν
 τῷ πεδίῳ, πρὸ τῶν τεχνῶν,
 ἐν τοσούτοις στρατιώταις κἄς
 θύσασαι, περὶ τῆς πόλεως ἐβου-
 λομένησθε; Λυ. κἄτις μὲν
 ἔχουσας· ἐγὼ δὲ εὐφραίνωμαι,
 καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν φανέντων τῶν
 γνώμων. Σελ. πρόσθε μὲν
 οὐκ, εἰ σοὶ δοκῆι. καὶ ὅπως ἀν-
 εστὶς ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις
 τοῖς ἰσοτάτοις, μηδὲ πρὸς ἀσπί-
 τὸ πάτριον φρόνημα ἴδω γάρ
 πων καὶ οἱ πολλοὶ ἐπιταμ-
 βήσονται. ὡς τὸ ἦ σὺν θυμῷ
 ἔστω, Βυβάλῳ. ὁμοίως δὲ, ἐπὶ
 δὲ λαὸν συμμάχῳ ὁ σαλπικτηρὸς,
 ἀπαλάξαντι, καὶ τὰ δόρατα
 ἔρυσσαντι πρὸς τὰς ἀσπί-
 δας, ἐπιέχοντι συμμίξαι τοῖς
 ἐναντίοις, καὶ ἐν τῷ γινώσκοντι
 ἑξουμοδῶν, ὡς μηδὲ πλὴν ἀς
 διαμύσαντων, ἀκροβονίσθων
 αὐτοῖς διδόντων. καὶ ἐπειδὴ
 ἴς χεῖρας ἴδω σωκλήθου-
 μιν, τὸ μὲν ἀνώμωμον καὶ τὸ τι-
 μολῶσα ἐπὶ ψαυτοὺς τὰς καθ'
 αὐτῶν, Μήδους ὄντας τὸ δὲ
 καθ' ἑμὲ, ἰσοπέλαρον ἔτι. Πέρ-
 σαι

videris, qui circa Babylo-
 nem in campo ante muros
 inter tot milites sedes de
 bello deliberans? LYC.
 Submonuisti. Ego verò so-
 brium esse me putabam, at
 tu in eo, ut sententiam pro-
 ferrem. SAM. Acceda-
 mus igitur, si tibi videtur.
 Ac ut viri fortes in pericu-
 lis suis facite, neque proda-
 ris patrios spiritus. Iame-
 nim & hostes videlicet pu-
 gnam capessunt. Quare tes-
 tificum quidem Enyalius esto.
 Vos autem postquam clausum
 sicum cecinerit tubicen, cum
 clamore invadentes, & cly-
 peos hastis pulsantes, pro-
 perate cum adversariis ma-
 num conferere, ac cominus
 pugnate, atque intra teli ia-
 ctum consistite, ut ne pla-
 gas accipiamus, dum illis
 spatium ferendi minus co-
 cedimus. Et quoniam ad ma-
 nus mutuo iam ventum est,
 sinistrum quidem cornu &
 Timolaus. in fugam verte-
 runt eos, quibus cum congressi sunt, Medos. Media autem
 acies, & quod circum me est, a quo adhuc Maxte pugnat.

Persæ.

θα γαρ ἄσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν
 κούρῃ. ἢ δὲ ἴππῳ ἄσπαρ τῶν
 ἑξήκων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν
 ἰκάνουσι, ὡς, ὁ Λυκίης, αὐ-
 τὸς τι ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνη, καὶ
 τοῖς μετὰ σοῦ παρακλήσου
 διχάδια πλὴν ἰπέλασι. Λυ.
 ὁ δὲ τυχεύς. ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἴπποι
 ἀπαντῶν, καὶ μόνῳ ἐπιτίθει
 αὐτοῖς ἑξήκοντα ἐπιπλάτων.
 καὶ μοι δοκῶ ἢν βιάζων, αὐ-
 τομολύσαν, πεσοφάμων ἐς
 πλὴν σαλαίστραν, ἐπιπολεμοῦ
 τας ὁμοῦ καταλιπὼν. Σά, μη
 δαμῶς ἡρατῆς γὰρ αὐτῶν καὶ
 οὐ ἴδην τὸ μὲν ὅτι ἐγὼ δέ, ὡς ὁ
 ῥῆς, καὶ μονομαχίῳ πρὸς τὸν
 βασιλέα, πεσοφάται γὰρ
 με, καὶ ἀναδύωα, ποδῶν
 ἀσχερῶν. Λυ. νὺ Δία, καὶ
 τετρώσῃ αὐτὴν μοῦνα πρὸς
 αὐτοῦ βασιλεῖν γὰρ, καὶ
 τὸ προθλῶα περὶ τῆς ἀρχῆς
 μαχόμενον. Σά. εἴ λέγας,
 ἰσιπτότατον μὲν μοι τὸ
 πρῶμα, καὶ ἢν ἄς τὰ φανε-
 ρὰ ἴσώματῳ, ὡς μὲν πλὴν

Persæ enim sunt, & inter
 eos ipse rex. Uniuersus au-
 tem equitatus Barbarorum
 in dextrum cornu nostrum
 feritur. Quare, ὁ Lycine, &
 ipse vir fortis sis, & eos qui
 tecum sunt, exhortare ad
 fortiter excipiendam & su-
 stinendam impressionem.
 Lyc. O fortunam. Ad-
 uersum enim me equites cum
 Eri, solusque idoneus ipsis vis-
 sus sum qui contra ferar. Ac
 mihi videor, si vim adhi-
 beant, transfugiturus esse,
 in palastram hinc currens,
 belligerantes etiamnum vos
 relinquens. SAM. Nequa-
 quam. Vincis enim & tu
 ipsos iam parte quadam. E-
 go verò, ut vides, etiam
 singulari pralio cum rege
 congregiar. Prouocat et
 nim me, & pugnam detra-
 ctare omnino turpe fuerit.
 Lyc. Per Iouem etiam
 vulneraberis statim admo-
 dum ab eo. Nam hoc quo-

que regium est, vulnerari de regno dimicantem. SAMIP.
 Bene dicis. Leue tamen, & vix summam cutem perstrin-
 gens vulnus hoc, neque etiam in aperta corporis parte, ut ne

ἐπὶ τὸ ὑπερὸν ἀμορφον ἔχον
 ὄνα, πάλιν ἀπὸ ὄψε, ὅπως
 ἐπὶ τὸν ἄρ, μιᾶ πηλὴ αὐτόν
 τε καὶ τὸν ἵππον διώπαρα,
 πλὴν λόγῳ ἀφεί; ἄτα πλὴν
 λευκὰν ἀπτεμῶν, καὶ ἀφεί-
 λων τὸ διαδήμα, βασιλεὺς
 ἦδη γίγνεται, περικλυτὸν
 ὑφ' ἀπείρων, οἱ βάρβαροι πε-
 σκυάτα ἔρῃ μίμ, κατὰ τὸν
 Ἐκλειῶν νόμον ἀρξάμενος
 τῆς ὀνομασίης. ἐπὶ τὸν
 τῆς ἀρα ἑνοῦται, ὅς ἐστι νό-
 λας ἰωνοῦς ἰμαυτὸ οἰκίω,
 ὅς ἐστι καὶ καθαρύτα ἐλὸν
 κατὰ ἑρῶν ἃ ἄν ὑδέισωσι
 τῆς πλὴν ἀρξέω, ἀπάντα δὲ
 μάχισα Κυδίαν τὸν πλοῖον
 μετὰ τὸν ὄνα, ὅς ἄρ, ἦδη
 ὄν μοι, ἰξίωσι ἄρ, ἰτιβαί-
 ων κατ' ὄλιγον ἐς τὸ ἔσω ἔ-
 ὄρα. Ἄν. πῆτασο ἦδη, ὅ
 Σάμιπτε: καρὸς γάρ, σὶ ἦδη
 ἤντικατότα τῆς καὶ πλὴν μά-
 χλω, ἐν Βαβυλῶνι ὑπαῖθε τὰ
 ἰωνίαια ἐκείνη ἔσθ' οἰμῶ,

σοι

cicatrix quidem deformis
 apparitura sit postea. Ca-
 terum vides quo pacto ipse
 in cursando vna ad eam plagam
 et ipsum et equum emisit
 sa hasta transfegerim; de-
 inde amputato capite, et
 ablato diademate, rex adeo
 ipse factus iam sum, et ab
 omnibus adoror? Barbari
 igitur adorent nos, ego ve-
 ro iuxta Græcorum legem
 imperabo, atque vnus Im-
 perator nominabor. Post
 hec igitur cogitate, quam
 multas quidem ciuitates con-
 gnomines mihi ipsi condi-
 turus sum, quam multas au-
 tem etiam destructurus per-
 vim captas, si que contu-
 meliosè aliquid in regnum
 fecerint. Omnium autem
 maximè Cydiam istum di-
 uitem persequar, qui cum
 mihi vicinus tam esset, eie-
 cit me agro, transcendens
 paulatim in interiora finium.

LYCIN. Desine tandem,

Samippe. Tempus enim est, te quidem post pugnam an-
 tam superatam, Babylone conuiuium celebrare, et vobis
 sacra peragere (iam enim extra prescriptum stadium, opinor,

pro.

ἐν ἡ ἀρχῇ, Τιμολαον δ' ἐν
 ἡμέρα ἐχθρά, ὅπερ ἄν
 ἴδῃ. Σά. τί δ' οὐδ', ὅ Λυκίνοι,
 εἰά σοι ἴπποδα δροῶ. Λυ. παρ
 ρωπολῶν, ἃ θαυμασιώταται βα
 σίλων, ἐπιπονάτιστα καὶ βιαό
 ττα τῶν Αἰλαμολυτῶν, παρ' ὅ
 ρον ἴκην. Ὁ μὲν ἱπποδα δι
 τολαντα χροῖα ἐν πώματα
 πότηνων τοῖς συμπτώταις, οὐ
 δ' καὶ ἐπιπρόσκου μονομα
 χῶν, καὶ ἰδιώτας, καὶ ἐ
 φρόντισον υλταρ, καὶ μ' ἔ
 ἡμέραν οὐ μόνον χροῖα ὅ
 τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φο
 βερὰ τῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιθουλά
 μνεία, καὶ φθόν. Ὁ παρὰ τῶν
 εὐώντων, καὶ μῖσ. Ὁ καὶ λο
 δαχέα. εἰν. Ὁ δ' οὐδὲν ἀ
 δαχέα, ἀλλὰ πρὸς τὸ δὲ Ὁ
 ἄπαντων, ἢ πρὸς τῶν ἐλπί
 δα ἡννοῖ δροκονῶτον ἄνοα.
 ἐπόλωσις μὲν γὰρ οὐδ' ὄν
 τῶν, ἀλλὰ δόξα μόνον,
 καὶ πορφύρε χροῖα ποικί
 λη, καὶ ταυρία ναυκὴ περι
 μτάσθη, καὶ δροκονῶτον πρὸς οὐ
 τῶν,

processit tibi imperium.) Tie
 molaum autem vicissim o
 ptare quicquid voluerit.
 SAMIP. Quid igitur, Ly
 cine? qualia tibi postulas
 se videor? LYC. Longè,
 ὁ præclarissime regum, la
 boriosiora & violentiora
 quàm quæ Adimanius: quip
 pe cùm ille quidem in des
 licijs versaretur, & duo
 rum talentorum pocula aus
 rea compotoribus porri
 geret, tu verò etiam vul
 nerabaris singulari præ
 lio dimicans, & metue
 bas, & curis distinebaris
 noctu, interdiumque. Non
 solùm enim ea quæ ab ho
 stibus fierent, formidan
 da tibi erant, sed & insi
 dia innumerabiles, & insi
 uidia eorum quibus cum vi
 uebas, & odium, & adula
 tio. Amicus autem nullus
 verus, sed ad metum omnes
 vel spem benevolentiam si
 mulantes. Fruitio certè vo
 luptatum ne per somnium

quidem, sed gloriæ solùm, & purpura auro variegata, &
 fascia candida circum frontem, & satellites præeuntes.

τῶν τὰ δὲ ἄλλα λάματ' ἀ-
 φόρητος, καὶ ἀνδία πομπή, καὶ
 ἡ κρηματίσαν τοῖς παρὰ τῶν
 πολέμιων ἡκκοσι δὲ, ἢ δικά-
 ζαν, ἢ καταπέμψαν τοῖς ἀπυ-
 κούοις ἐπιτάγματα. καὶ ἡ τοι
 ἀριστή τι ἔθνη, ἢ ἐπιλαύ-
 νοσι τινος τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς.
 διδιδύχα δὲ δὲ πάλυτα, καὶ
 ὑφορᾶδι, καὶ ὄλος, ἐπὶ πον-
 τῶν μακρῶν, ἢ ἐπὶ σιαντ' ἐν-
 δαμονίσι δὲ. καὶ ἢ δὲ καὶ
 τόσῃ πῶς οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ
 νοσῆς τὰ ὁμοία τοῖς ἰδιώταις,
 καὶ ὁ πυρτὸς οὐ διαγιγνώ-
 σκασι βασιλείᾳ ὄντα, οὐδ' ὁ
 θάνατ' ἀδιδετὸς δουροπό-
 ρος, ἀπὸ ἐπιστῆς, ὁπόταν αὐ-
 τῷ δουρῷ ἀγαθὸ μᾶλλοντα, οὐκ
 εὐδὲ μὲν τὸ διωδύμα; οὐ
 δὲ οὐτῶς ὑψηλὸς, καταπει-
 σῶν, ἀνάσπας ἐκ τῆ βασι-
 κῆς θρόνου τῶν αὐτῶν ὁ δὲ ἄ-
 πα, τοῖς πομπῆς ἰσότημ',
 ἐλαυρόν, ἢ ἐπὶ τῆ ἀγέλη τῶν
 νεκρῶν, ἢ πῶμα ὑψηλὸν κῆρ-
 ρῆς, καὶ σῆλη μακρὰν, ἢ
 πῦ.

Cetera autem, labor intos-
 lerabilis, & acerbitas mul-
 ta. Et aut responsa dare ab
 hostibus venientibus oportet,
 aut ius dicere, aut mit-
 tere ad subditos edicta. Et
 vel gens aliqua defecit, vel
 incursiones fiunt ab ijs qui
 extra imperium degunt. Timere
 itaque oportet omnia,
 & habere suspecta. Et in
 summa, ab omnibus magis
 quam à te ipso beatum præ-
 dicari. Nam illud quoque
 an non humile & abiectum,
 quod & agrotas eodem
 modo cum privatis, & fe-
 bris in nullo discrimine ha-
 bet te regem, neque etiam
 mors metuit satellites tuos,
 sed superueniens quando-
 cunque ipsi lubitum fue-
 rit, ducit plorantem te, ni-
 hil verita diadema istud?
 Tu verò ille sublimis adeò
 ex alto decidens, abreptus
 è folio regio, eandem viam
 abis cum multitudine, eodèq;
 honore cum ceteris inter
 gregem mortuorum agitaris, tumulum excelsum su-
 pra terram, & columnam in longum porrectam, aut
 pyras

παραίδια ὑγραμμῶν, τὰς
γωνίας ἀκρωτίων, ὑπὸ θέσε-
μα καὶ ἀντιώδητα φιλοτι-
μήματα ἀκρόντων δὲ κείναι καὶ
κίβδ, οὗς ἀνισάσιρ ἀπόλας
θεραπείουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄ-
νομα, ποδὸντα λατ' ὀλιγορ ἄ-
πορρῆ, καὶ ἀπεισιρ ἀμυθόμε-
να. ἴω δὲ καὶ ὅτι μάρισα ἐπι-
πλάσιρ παραμύθη, τίς ἐτι ἀσ-
πόλασιρ ἀναδιόδοι κῶτων
ἴσομύθη; ὄρας οἷα μὲν ἴω
ἐτι ἕξες προδύματα, ἀκιδίω
καὶ προτίσιρ ἢ λάμνωρ οἷα
δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαρταλὴν
ἴσα; ἀπ' ἴδλα σὸν ἀντέμ, ὡ
Τιμόλασιρ καὶ ὄπως ἀπὲρ ὄδο-
λητῶν, ὡσπερ ἐκὸς ἀνδρα
επιτῶν, καὶ πράγμασι καὶ
οἷα ἐδῶτα. Τι. σκόπα γοῦ, ὡ
δὲ Λυκίνοι, ἐπὶ ἐπιλέψιμον ὑ-
ξομα, καὶ ὅ, τι ἄρ ὀθύ-
ναι διωηθέν. χυσορ μὲν
οἷω καὶ θεσσαροῦς, καὶ με-
διμνοῦ νομισματ' ὅ, ἢ βα-
σιλέας καὶ πολέμους, καὶ
ἀέματα ἀπὲρ τῆς ἀρχῆς,
ἀ ἀκό.

pyramidem æquis ac rectis
angulis assurgentem post te
relinquens, serotina vide-
licet, & tum insensibilia ma-
gnificentiæ spectacula. Sta-
tuæ autem illæ & templum
quæ ciuitates erigunt co-
lentes, & magnum illud nos-
men omnia paulatim de-
fluunt atque abeunt negle-
cta. Quod si autem quams
maximè etiam in longissi-
mum perdurârint, quis que-
so fructus eorum amplius
fuerit, cùm sensu careat?
Vides qualia quidem etiam
viius negotia habiturus sis,
metuendo videlicet, & co-
gitando, & laborando: qua-
lia verò & illa quoque quæ
post mutationem sequentur.
Sed iam tuum erit, Timo-
læ, optare: ac ut superes
istos vide, quemadmodum
deceat virum intelligentem,
& rebus vii scientem. TI.
MOL. Attende igitur. Ly-
cine, num quid reprehen-
sione dignum optabo, & quidnam arguere quispiam me-
ritò possit. Nam aurum quidem, & thesauros, & medimna
nummorum, aut regna, & bella, & terrores pro imperio,

αἰκίωτος διέβλητο, ἐν αὐτί-
 θμοι· ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε,
 καὶ πομπὰς τὰς ἰπιδουλάς ἐ-
 χοντα, καὶ πλεον τῆ ἡδίας
 τὸ ἀνιψόν ἐν αὐτοῖς λῶ. ἰγὼ
 δὲ βόλομαι, τὸν Ἑρμῆν ἰντυ-
 χόντα μοι δουρὰί τινας δια-
 κτυήους τοιούτους πλὴν δουρα-
 μιν, ἕνα μὲν, ὡς αἰ ἰρῶ-
 θαι, καὶ ὑγιάνειν τὸ σῶμα,
 καὶ ἀπρωτόν εἶναι καὶ ἀπα-
 θῆ ἔτιρον δέ, ὡς μὴ ὀρθῶσαι
 τὸν περιθεμῶν, οἱ γὰρ ὁ
 ἔργου τὸν δέ τινα, ὡς ἰ-
 σχυρὰν ἵπην ἀνδρας μνεί-
 ους, καὶ ὁ, τι ἀν ἀχθῶ ἀμα-
 μνείοι λινῆσαι μόνις δουραν-
 τῶ, τὸ μὲν ἀλλῶ μόνον ἀνα-
 τίθεσθαι, ἔτι δὲ καὶ στέρεσθαι,
 ποτὴν ἀπ τῆς γῆς ἀρθήτα, καὶ
 πῶς τὸτό μοι εἶναι διακτυ-
 διόρ τινα, καὶ μὲν ἰς ὑπνον
 κατασπᾶν, ὁπόσους ἀμῖθε-
 λω, καὶ ἀπαθῶν θύραμ πῶ-
 σιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλω-
 μῆνον τοῦ λαίθρου, καὶ τοῦ
 μοχλῆ ἀφαιρῶμῆς, ταῦτα ἀμ-
 φότερα εἰς διακτύδι· δουρα-
 θῶ.

in somnum resoluere quos voluero, & omnem ianuam acce-
 denti mihi aperiri, laxata sera, & dimoto obice, hæc ambo v-

qua tu merito reprehendi-
 sti, haudquaquam postula-
 bo. Caduca enim hæc, &
 multis insidijs referta: &
 plus molestiæ in ipsis est,
 quàm dulcedinis. Cæterùm
 Mercurium ego volo obuiam
 mihi venientem dare non
 nullos annulos, qui huius
 modi vim habeant: primum
 quidem ut rectè semper vas
 leam, & corpore sanus sim
 & insatiabilis, & nulli
 perurbationi obnoxius. Se-
 cundum autem, ut ne con-
 spici possim is, qui eum indu-
 erit, qualis ille Cygis fuit.
 Deinde alium quendam, ut
 robore superem virorum de-
 cem millia: atque onus quod
 alioqui decem millia ho-
 minum mouere simul vix
 possent, ego solus facillè
 in humeros attollere pos-
 sim. Præterea autem & vo-
 lare possim, longè à terra
 in sublime sublatus, & ad
 hoc quoque annulum quen-
 dam habeam. Iam verò &

ὅθ. τὸ δὲ μέγιστον, ἀπὸς τῆς
 ἐμοῦ ἐπὶ πάσι τοῖς ἡμέτεροις, ὡς
 ἱρασμίου ἐννοίᾳ, ὡς ἐπιθέμε-
 νον πασι τοῖς ἡμετέροις, ἢ γυ-
 ναξί, ἢ δούμοις ὅλοις, ἢ μηδέ-
 να ἕνα ἀνέραςον, ἢ ὅτω μὴ
 ποθὲν ἴσως ἐγὼ, καὶ ἀνὰ σύ-
 μα, ἢ ἐπιποὰς ζωῶνας, οὐ
 ἔσθ' ὅς τὸν ἔρωτα, ἢ ἀντὶ τῶν
 ἰουτῶν, ἢ τὰ μετὰ τῆς ἐπιμῆ-
 μιν γὰρ μοι, ἢ ἀδελφίμου ἐ-
 να δολκῆν, ἢ τινὰ καὶ μόνον
 πρὸς δὲ ψαμί αὐτῶν, ἢ δὲ ἴτι-
 ρορὸν, ἢ ἄλλῃνα ἢ πρὸς τῶν
 ἀρμυδῶν καὶ ὄλων, ἢ πρὸς τὸν
 γάνυθον ἢ Ἰλαρ, ἢ Φάωνα ἢ
 Χίον ἐννοίᾳ, ἢ ταῦτα πάντα
 τα ἐχθρῶν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄν-
 τα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα
 τῆς ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀπὸ
 ἐπιχίδια, ἢ ἄλλῃνα ἐπιχί-
 μῶν δολκῆν, ἢ ἀπὸ τῶν
 ἰωτακαίδια ἐπιχίδια ἀπὸ
 ἀνὸ μῶν τὸ γῆρας, ὡς πρὸς
 εἰ ὄφασ. οὐδὲν γὰρ ἀνὸς με-
 ταῦτα ἐχθρῶν πάντα γὰρ ἐμὰ
 λῶ

sed annos mille, subinde iuuenis ex iuvene renascens,
 viuendo exigam, circa decimumseptimum queneque an-
 num exuens senectutem, perinde atque serpentes. Nihil
 enim deerit mihi, cum hæc habeo. Siquidem omnia

nus annulus possit. Et quod
 maximum est, alius quispiam
 su supra omnes suauissimus,
 qui me amabilem faciat in-
 dutus, & pueris formosis,
 & mulieribus, & populis
 totis, neque quenquam amo-
 ris erpitem esse sinat, &
 cui non desiderabilissimus i-
 pse videar, atque in ore sim,
 ita ut multæ mulieres, dum
 amorem pati nequeant, sem-
 ipfas etiam suspendant, &
 adolescentuli ad insaniam
 redigantur mei desiderio:
 adeoque seipfos beatos esse
 putent, si quem ipsorum vel
 aspiciam solùm: si verò
 contemnam, etiam illi ma-
 rore pereant: & in sum-
 ma, supra Hyacinthum, aut
 Hylam, aut Phaonem
 Chium illum sim. Atq; hæc
 omnia habeam non in bre-
 ue tempus ac statim mori-
 turus, neque etiam ad mens-
 suram humanæ vitæ viuens,

λῶ ἄν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον
 ἀνοιγῶν τὴν ἑσπέρην ἐδωκέ-
 μιν, καὶ κομίζην τὸς φύλα-
 κας, ἢ ἀθῆται ὅτι ἄναι ἀσιτῶν.
 εἰ δὲ τὶ ἐν Ἰνδοῖς ἢ Υπερβορείοις
 θίασμα πρὸς λόγον, ἢ λήμα
 τίμιον, ἢ ὅτι ἐμφαγῆν ἢ πι-
 ῆν ἴδεια, ἢ μετασθένειν ὅτι,
 ἄν' αὐτοῖς ἐπιπυρόμεν ὅτι.
 ἀπὸ τῶν ἀπάντων ἐς λό-
 γον, καὶ ἐπὶ γὰρ ψῆ, ἰσοπέσον
 θηρίον, ἢ φοινῆξ, ὄρνιθον ἐν
 Ἰνδοῖς ἀθῆτον ὡς ἄλλοις, ἐ-
 γὼ δὲ καὶ τὸ ἐξ ἄλλων ἄν. καὶ
 τὰς παγὰς δὲ τὰς Νείας μὲ-
 ν ὅτι ἄν ἡμισάμιν, καὶ ὅσον
 τῆς γῆς ἀοίτητον, καὶ ἐπὶ τῆς
 νοτίου ἡμῶν οἰνοῦσι, τὸ
 ἀντίον τῆς γῆς ἡμισόμον ἔχου-
 τας. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φασὶν
 καὶ σελήνης, καὶ αὐτὸ ἡλίου
 φαείας ἄν ἐξυνοῦν, ἀπαθὺς ὄν-
 τῶν πνεύ. καὶ τὸ πάντων ἴδι-
 ον, ἀσθημῶν ἀγέλαι ἐς
 Βαβυλῶνα, τὴν ἐπιτυσοῦν Ὀλύμ-
 πια, καὶ ἀεὶ σὺν ἄντῳ αἰτῶσι
 μὴ ἰσχυρῶς, ἀλλ' ἐπινοῦσι ἐν Ἰτα-
 λία.

quæcunque alij habent, mea
 futura essent, quatenus et
 fores aperire possem, et so-
 pite custodes, et ipse in-
 gressus inuisibilis esse. Quod
 si apud Indos aut Hyperbo-
 reos spectaculum aliquod
 mirum ac novum foret,
 aut res aliqua preciosa, aut
 quicquid esu vel potu dul-
 ce: nihil verius, se ipse eò
 aduolans fruerer omnibus
 ad satietatem usque. Et quia
 Gryps alata fera, aut Phœ-
 nix avis apud Indos à cæ-
 teris videri nequit, ego ve-
 rò etiam illud viderem. Et
 fontes Nili quoque solus
 scirem, et terra quicquid
 inhabitabile est, et si qui
 Antipodes ex aduerso no-
 bis habitant, australem ter-
 ra partem dimidiam tenen-
 tes. Præterea autem et stel-
 larum naturam, et Lunæ,
 et ipsius Solis, facile nos-
 sem, ut qui ab igne illo-
 rum lædi non possem. Et
 quod omnium suavissimum fuerit, uno eodémque die an-
 nunciare Babylonem possem quisnam in Olympijs vicis-
 set: et si forte in Syria prænus essem, cænare in Italia.

κῆρ ἢ δὲ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμὲν
 καὶ τὸν ἐν τῷ ἀφαι-
 ρῆσι, πλεῖστον ἰμβαλόντα τῆς λι-
 φαλῆς, ὡς ἐπιτετραθὲν ἴδωρα.
 τὸν τὸν αὐτῶν φίλους ἐν ποί-
 ῃ, ἰπὶ κίοντα κοιμωμένοις
 πῶς τὸ χρυσοῦν. καὶ μὴδ' εἴ-
 τις ἀρδῆσις εἴη, ἢ τυραν-
 νῶσι, ἢ ὑβρισῆς, ἀρα-
 τῶν αὐτῶν, ὅθεν ἐπὶ συλλί-
 ουσ ἕκοισιν. ἀφῆκα φέρειδι
 κατὰ τῶν ἱερῶν, τὸς ποι-
 ῆσις δὲ ὁμιλῶν ἀνωδῶτος
 ἐν ἱεῖ, ἀσιόντα ἀθεῶρα, κοι-
 μῶντα ἀπαντας, ἀνὸν ἐ-
 κανον μόνον. οἶον δὲ κῆρ
 καὶ τὸς, τὸς ποικιλοῦτας ἐπι-
 ποῆν, ἕξω βίνους ἀρδῶν.
 καὶ ἡ δόξαί μοι,
 πῶς ἐμὲ, ἢ τὸς ἰπὶ κί-
 οντι, κοιμῶσι τὸς ἱερῶν.
 τας, νικῶν παρῆχον τὸς φῶ-
 ρουσι, ἀναστρέφασιν ἀπὸ τῆς
 ποσῆς. καὶ τὸ ὄλον, πῶς ἀρ-
 ῶσι οὐ μὲν ἀρῆ τῶν ἀνθρώ-
 πων βίον, καὶ πῶντα ἰμα-
 λῶ, ἢ θεὸς ἰδόντων τὸς ἀνῶν.
 τὸς ἢ ἀρα ἀνδραμονία δὲ,
 μί.

Si quis autem inimicus mi-
 hi foret, pleisci etiam istum
 ex obscuro iniecio in caput
 eius saxo, ita ut diminueret
 eius cercebrum: amicis au-
 tem contra benefacere, of-
 fundendo dormientibus ipsis
 aurum. Ac sanè si quis su-
 perbus foret, aut tyrannus
 diues contumeliosus, sublar-
 tum ipsam ad stadia vigin-
 ti per præcipitia superne
 deijcerem. Cum pusionibus
 autem nemine prohibente
 conuersari mihi liceret, quip-
 pe cum & videri non pos-
 sem ingressus, & omnes in
 somnum resoluere, soli il-
 lis exceptis. Quale verò e-
 tiam illud foret, quòd belli-
 gerantes tuò spectare pos-
 sem, extra teli iactum in al-
 tum sublatus? Et si visum
 fuisset, adiungendo me vi-
 ctis, & sopiendo victores fu-
 gientibus victoriam submi-
 nistrare, fuga videlicet
 reuersis. Et in summa, ludum
 quandam facerem vitam hu-
 manà, omniaq; ad eò mea fo-

rent, ac deus videret ceteris. Atque hæc summa felicitas est,

que

μήτε ἀπλήθους μήτε ἐπιδου-
 λωθῆναι δυνάμενός, καὶ μά-
 λιστα μὲν ὑγείας ἐν μακροῦ
 ᾧ βίῳ. Τί ἄρ' αἰτιώσασο ᾧ Λυ-
 κίῳ, τῆς ἐχθρῆς. Λυ. ἴδῃ, ᾧ
 Τιμόλαι· ἴδῃ ἢ ἀσφαλῆς,
 ἵνα τῆσδε ἀνδρὶ πλεῶν, καὶ
 ὑπὲρ μυείους πῶν ἰσχυῶν.
 πλεῶν ἀπὸ ἐκείνου ἐρήτομαί σι,
 ἢ τίνα ἀπορ' εἶδόν ἐν ἑσθ-
 λῆσι ἴδουσιν, ὅτε ἰσχυροῦς,
 γίγοντα ἢ δὴ ἀνδρα, οὐτὰ πα-
 ρακκινυκότε πῶν γνῶμῶν, ἐ-
 πί δακτύλις μικρῶ ὀχλῶν, ἢ
 ὄρη ὅλα λιγῶν ἀκρῶ ᾧ δακ-
 τύλῳ δυνάμενός, ἐπέρασιν
 πᾶσι, ἢ τᾶντα, παραπρῶν ὄν-
 τα, καὶ πῶν ῥίνα σιμόν. ἀτὰρ
 ἀπὸ μοι καὶ τόδε, τί δὴ ποτε
 ἔχ' εἰς δακτύλιον ἅπαντα
 τᾶντα δυνάται σοι, ἀπὸ ἑ-
 σθλῆς περιμυσθῆναι βαδῆν,
 πῶν ἀεισθῶν περιφορτισμῶ
 ἢ κατὰ δακτύλον ἕνα,
 μάλλον δ' ἐπιπρῶν ὁ ἀει-
 μὸς, καὶ δύναι καὶ πῶν δα-
 κτύλῳ σιωπηλαδῶν, καὶ σοι
 ἕνός τῶν ἀναγκασιωτέων
 κέσθῃ, ὅς περιθῆμυσθῶν
 σι,

oneri succedere. Atqui uno ad huc necessario maximè opus

quæ neque perire, neque im-
 sidys potest, & maxi-
 mè cum bona valetudine
 per longam ætatem. Quid
 igitur est, Lycime, quod in
 hoc voto culpæ queas?

LYC. Nihil, Timolæ: nec
 que enim tuum fueru ad-
 uersari viro alato, & qui
 robore multa hominum mil-
 lia superat. Verum tamen il-
 lud inærogo te, ecquæ
 alium videris inter tot gen-
 tes, quas volando oberrâ-
 ssi, senem iam virum in ne-
 te à statu suo ita dimota,
 qui annulo exiguo vectus,
 totos aded montens digito
 mouere potuerit, amabi-
 lem omnibus, ἢ ἕναι κατὰ
 uis esset, nasum haberet si-
 mum? At verò etiam hoc
 reponde mihi: Cur tan-
 dem non vnus annulus o-
 mnia tibi ista potest, sed
 tam multis reuinctus ince-
 des, sinistra grauata per sin-
 gulos digitos: imò verò ex-
 cedit numerus, & necesse e-
 rit etiam dextram ferendo
 est,

ὅτι, πάντα μοραίνοντα, πλὴν
 πολλῶν τῶν πλοῦν λόρυσαν ἀρ-
 ξήσας· ἢ τῆτο μὲν καὶ ὁ ἐπι-
 βορῆ, ἵκανὸς ποιήσας, ἰσορ-
 τῆρ ὁ ποθέας. Τί, ἀπὸ πάν-
 τας, ὡς Λυκίνε, καὶ αὐτὸς ἐβύξῃ
 πῆδη ποτι, ὡς ἂν μάθωμεν,
 οἷα ἀτήσεις ἀντιλήπια καὶ
 ἀνιζκλήτα, ὁ συνοφαντῶν
 τῆς ἀπὸς. Λυ. ἀπὸ δὲ θομοα
 ἀξῆς ἐγὰρ ἄκομφρ ἢ πῆδη πρὸς
 τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτις ὁ
 οὐδὸς Σάμιπ ὁ, ἀμφὶ Βα-
 βυλῶνα μονομαχῶν, καὶ σὺν,
 ὁ Τιμόλαι, ἀείσῶν μὲν ἐν Ση-
 εία, διαπῶν δὲ ἐν Ἰταλία, καὶ
 τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι σαλίοις
 καὶ ἐχθρῶσιν, ἡλαπὼς ποιοῦν
 τῶν ἀπὸς τὸ ἐν ἀνδραμίω,
 πλοῦσας ἐπὶ ὀλίγον, ἰπλῶ-
 μίον τινὰ πῆδον, ἀνιζκλήτα
 καὶ ὀλίγον, ψυλλῶ πλὴν μά-
 σαρ ἰδιῶν, οἷα ὑμῶς παύσασθε
 καὶ ὀλίγον, ἐπὶ δὲ ἂν ἐν δασ
 μονία ἢ ὑμῶν, καὶ ὁ πολλὸς πῆ-
 ρ ὁ οἰχῆται ἀπὸ πᾶσιν ὁ,
 αὐτῶ

est qui te indutum à stultitia
 cohibeat, multa ista insolentia
 deterfa: aut an hoc qui-
 dem etiam Elleborus abun-
 de potest, meracior videlicet
 haustus? TIMO. At
 prorsus, Lycine, etiam ipse
 optabis tandem iam alia
 quid quò discamus qualia
 tu postulatulus sis, irre-
 prehensibilia videlicet, &
 quæ accusari nequeant, quæ-
 doquidem cæteros calum-
 niaris omnes. LYC. At
 non opus habeo voto ego.
 Venimus enim iam ad Di-
 pylum, & optimus hic Sa-
 mippus, dum circa Baby-
 lonem singulari prælio di-
 micat, & tu, Timolæ, dum
 in Syria quidem prandes, in
 Italia autem cœnas, etiam
 ea studia quæ ad me per-
 tinebant, abstumpstis: res
 Etè sanè facientes; præ-
 fertim cum non in breue
 tempus ditescere opulentia
 quadam quasi subuentanea, deinde post paulum macro-
 re affici, dum nudam aliquam massam panis comedam:
 quale vobis non multò post accidet, postquam felicitas
 quidem ista vobis multæquæ diuitiæ auolantes euanescent,

αὐτοὶ δὲ λαβάντες ἀπὸ τῶν
 θυσαυρῶν τι καὶ διαδυμά-
 των ἄσπερ ἐξ ἡδίστης οὐνά-
 ραῖς ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια
 τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας εὐείσκητε,
 ἄσπερ οἱ τὸς βασιλῆς ὑποκει-
 νόμενοι τραγωδοί, ἐξελεύσονται
 ἀπὸ τῶν θεῶν, λιμώτλους οἱ
 ποιοί, καὶ τὰυτὰ πᾶσι δόλυσ
 Ἀγαμέμνοντα ἔνδον, ἢ Κρέον
 τῆς λυπῆσι θεῶν, ὡς τὸ ἄνευ
 καὶ δυσάρεστο ἔσονται τὰ ἐπὶ τῆς
 οἰκίας, ἢ μάλιστα σὺν, ὃ Τιμό-
 λακ, ὁπόταν δὴν σὶ τὸ αὐτὸ
 παθεῖν ὡς ἰκάρω, τῆς πικρῆς
 σίως διαλυθείσης, καταπιε-
 σόντα ἐν τῇ ἔρανῳ, χαμῶ βα-
 σίλειν, ἀπὸ λίσσαντα τὸς δακτύ-
 λους ἰκάνους ἅπαντας, ἀ-
 πορρήνυτας τῶν δακτύλων.
 ἐμοὶ δὲ καὶ τῷτο ἰκάνον, ἀντι-
 πάντων θυσαυρῶν, καὶ Βα-
 βυλῶν ὅ αὐτῆς, τὸ γινάσασα
 μάλα ἡδίστως, ἐφ' οἷς ὑμῆς ἢ
 τίθετε, τοῖς δὲ οἷσι, καὶ τὰυτὰ,
 ἐπιλοθεῖαν ἰκονοῦσθον.

adum ridere ea ad quae vos optāstis, tam praeclara sci-
 licet, & hoc, cum ipsi philosophiam
 laudeis.

ipsi autem digressi à thesau-
 ris & diadematibus istis tan-
 quam ex suavissimo aliquo
 somnio excitati, domi dissi-
 milia omnia reperietis, pe-
 rinde ut histriones regum
 personas agētes, qui ex thea-
 tro regredientes, pleriq; fa-
 me conficiuntur, idq; cum
 paulò ante Agamemnonnes
 aut Creontes fuerint Macroa
 re igitur efficiemini, vti cō-
 sentaneum est, & grōq; animo
 ea quae domi vobis sunt as-
 spicietis, & maxime tu Tia-
 molae, quando necesse tibi
 erit idem pati quod Icarus
 olim, ut soluta videlicet pen-
 narum textura de caelo de-
 lapsus, humi incedere coga-
 ris amissis annulis illis om-
 nibus, plurò de digitis affluē-
 tibus. Mihi verò etiam hoc
 abundè satis erit, pro omni-
 bus thesauris, ipsaque aded
 Babylone suaviter admo-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

Hic impias & stultas hominum praesces atque vota rideri
Colloquium ex medijs Academiae spatijs desumptum
est. Sic enim Plato in Alcibiade secundo Socratem seu cum
Alcibiade ad sacrificium proficiscentem de votis
disputantem facit. Quid autem potissimum à dijs sit flagi-
tandum, docet Seneca in Epist. & Persi. in 2. Satyr.

a **COMA** autem.] Quod dedecori fuerit, ingenium comā
alere, ostendit Lycinius. b Aegyptiacae.] Apud Aegyptios
pieri omnes ingenui crines gerebant intortos, ad pubertatis usque
annos: deinde tondebantur. c Pallene.] Pagus Atticus.

d **Crobyli**.] Est autem crobylus crinum plexus, in acumen
desinens, de quo Theophrastus in primo. Sunt qui accipiunt pro
ipso reticulo comam consistringente. Plutarchus in libello de ta-
cente Pythia, loquens de oraculis, ubi sacerdotes antiquitus in
aureos crobylos capillitium frangebant: Διὸ ἐθέσθη, inquit, τὸ
ἐκτείνῃ ἢ χροία κροβύλους τε χρυσοῦς ἀφρητο, ἢ χρυσοῦς μα-
κροῦς ἀπὸ Φωίας τε, καὶ πρὸς ἡμέτερον σοφιστικῶν λόγων εἶρε. i-
Fus superstitiam nimiam abolens, aureos crobylos reiecit, eorū
fastuosam comam sylvam detondit. Nus est hac voce Q. Se-
pimus Morens, lib. de velandis Virgilius: Debeant, inquit,
viam & ipsi sibi aliqua insignia defendere, aut pennas Gara-
mantium, aut crobylos Barbarorum, aut cicadas Atheniensium,
aut cirros Germanorum, aut stigmata Britonum. Theophylas
Scholasticus in epistola quadam: κροβύλων, inquit, τὸ ἐπιχρῶ-
ντο: id est, Crobylo & cicada superbit Gorgias, nondum inum-
brante malas lanugine. Caeterum cicadae, quarum est crebris
epud auctores mentio, aureas crinibus inmodabant Athenien-
ses: ostendere volentes eo argumento, indignos seje. De his The-
ophrastus in initio historiae de Atheniensibus loquens, Philostratus
lib. 2. Helladicon. Greg. Nazianzenus:

Κροβοπίδαι τῆτι γὰρ πολέων ὑπὲρ ἡέα γαίης
πυρενέε—

Cecropidae indigenae natam tellure cicadam
Innodant cirris—.

Quem morem expressit in Ciri Virg. de Ni. o Pandionide loquens.

Aurea solenni comptum quem fibula ritu
Mofopio, tereti neſcebat dente cica dæ.

e Thucydides.] *Locus Thucydidis est in 1. ubi de colonijs Ionum tradit τὸν ἄγοράων ἐπιτηδεύων. s. Aureum anserculum.] Cheniscum. Grammatici Græci, Cheni cum scribunt lignum esse in puppi seu prora, ex quo anchora suspendantur. Phavorinus: Cheniscus, inquit, pars est cui appenduntur anchora, quæ & carina navis est principium. Sunt & qui puppis potius principium dicant, ad quam epitides navis connectuntur. Sed vicunque sit, Cheniscus dictus est, quoniam navium artifices eam partem in anserini capitis formam effingunt, ponuntque in summo navis, fortè quod vel nauigium in eius speciem & similitudinem formant, vel potius boni augurij causa, tanquam immerſibilis navis sit, ut avis illa quæ fluctus enaret. Hæc enim ille, quod ex antiquis scriptoribus collegit. Vide Bayſium de navium partibus & L. Gregorium Gyrardum de Nauigij cap. 12. de navium instrumentis armamenti sive, Chenisci meminit Artemidorus lib. 2. ἀνεροχέτρων. Lucianus nosſter in fine vere historiæ: Cheniscus, inquit, qui ad puppim erat, pennatus apparuit & exclamavit, &c. § Cognominem naui deam hîdem.] Habes hinc inde signum dea Iſidis navis cognomentum. Memnit & huius Iſidis navis Placiades Fulgentius in mythologico, & Apuleius tribus in locis. h. Parasi color.] for:asse quali Parasi vsus fuit. i. Dioscurorum.] Id est gemmorum, ita Græcis appellantur Castor & Pollux navigantium numina: quorum beneficia in tempeſtibus maris, & certaminibus equeſtribus Theocritus Eidilio 27. commemorat. De stellis Castoribus vide Plinium lib. 2. cap. 37. k. Proinde.] Planius: quod maximè in promptu, vel quod in ore est omnibus. l. Cõmunis.] Græc. ἄγιον Ἐγελοῦ: id est, communem Mercurium dixerunt, quod multa in vita intenerit. Sunt enim, qui dicunt, eum præſtigiatorum artem excogitaſſe, & rebus nomina impoſuiſſe, & verba in ordinem redigiſſe, deorum cultum & sacra inſtituſſe, aſtrorum & siderum curj obſervaſſe, numerosque excogitaſſe & medicinam & chelym: id est, reſtitudinem: sed & fidium tres voces, acutam, gravem,*

grauem, & mediam. Sed & eodem nomine appellarunt Aristides, Plutarchus, Hesychius & Phurnuzus. Unde in proverbium exijt ἠγορεύς: Epicus, de ijs qui aliquid commune inuenerunt, quod & Erasmus meus annotauit. in Mercurius quæstuosus.] **κεῖδός** & quasi lucripeta vel quæstuarus δὸν τῆ κέχθης, eo quod lucris præsit. Inde Agoreus à Cornuto dicitur in mythologis, quasi forensis. Quæstorius à Budeo sub finem libri primæ de contemptu rerum fortuitarum à quærendo dicitur. Est enim Mercurius à mercium cura dicitur. In Pseudologista dicitur Loggius. In Apologia pro Mercede conductis, eloquentia præses dicitur. Greci etiam vocant ἠγορεύς. Est enim ἠγορεύς & ἠδός quæ in araijs & quæstorijs dicitur erat, quasi fortunator, & quæstorius, & quasi lucripetis propitius. Εμπολοῖος ἢ ἐμπολοῦς dictum esse antea monuimus, quinciam lucra & thesauri, qui præter expectationem contingunt, ἐγεῖα ἢ ἐγεῖα vocantur, quomodo in Sophistis Philostratus, Phurnuzus in Mercurio affirmant, & Erasmus in proverbio Mercuriali, Quin & de inuentis & thesauris principem Mercurium facere soliti erant, cui idibus Maij rem diuinam faciebant (ait Macrobius) quin, ut ait Martialis: Maiæ Mercurium creâstis Idus. n Delphines.] Vide quæ de eorum nauera in Dialogo Neptuni & Delphinum annotauimus, in quo plura exempla referuntur. o Citharædum quempiam.] Avionem intelligit nobilem illum citharædum, qui quum ex Italia, ubi ingentem pecunia vim arte sua meruerat, Corinthum irayceret, videret quæ à nauis, qui opibus suis inhiabant, sibi insidias strui, nonnihil ab alijs sibi concedi postulauit, quo veluti cygnus moriturus, suas sibi exequias caneret. Quod quum impetrasset, stans celsa in puppi carmen orthium djs marinis cecinit, quo peracto, se in mare præcipitem dedit, statimquæ à Delphino exceptus ad Tenarum Laconie promontorium est peruectus, & exemptus à periculo. p Puerum mortuum.] Melicertum Inus & Athamantis Thebarum regis filium, cuius quo mater, quum virum videret furere, in mare se præcipitauit. q Deferis ordinem.] Pena capitalis erat, qui locum ab Imperatore datum deseruisset. Unde & desertoris vocabulum apud militares homines ignominiosissimū. Plaso lib. de Leg. 12.

ἰβητὶ ἰνὴ καλὰ δὲ κίπῳ τὰ κλῶ φερεσθῶ. i. qui excubias deservisse, in foro palam describi, infamie notaq; causa: tanquā is quod in ipso erat, Rempub. prodiderit, loco relicto, r Non illos annulos.] Priscorum superstitio plurimū tribuit annulorū efficacia, ita ut venditari venter incantamentis variè efficaces, alij contra morsus ferarū, alij aduersus calumnia: alij ad alia, vel depellenda incommoda, vel comoda concilianda ijs q; referret. Aristoph. in Pluto: φερεσθῶ γὰρ κίπῳ τὰ κλῶ φερεσθῶ. i. quādo gesto hunc annulum. Hūc quidē φερεσθῶ κίπῳ τὰ κλῶ φερεσθῶ appellat. Tales annulos Timolans coplures sibi optat hic, & quales habebat Gyges: alium q; disceret, alius quo gratus & amabilis redderetur, alius per quē liceret volare, &c. Quidā huiusmodi annulos construendos docēt, quādo stella aliqua ascendit fortunata, & a luna feliciter aspecta, vel cū ea iuncta, tumq; lapidē herbarūq; huic stellæ subditā, capiendā precipiunt, huiusq; metallū cōforme: q; libenter ut nugas pretereo. s Extra teli iactū.] hoc est, in iuro citraq; periculis. Optat enim pennas, ut è sublimi spectare possit dimicantes, ipse minus à iaculis Translatū est à bellis, ubi q; nolunt ferri iaculis longius semouēt sese, q; ut possint contingi iactū teli, aut in loco à iaculis deserto se conuertēt. Quod frequens est apud eundē Lucianum, ac eo vsus est in dialogis, Cyclopi & Neptuni, Veneris & Cupidinis. In Nigrino. Contra apud eundem in Bacchis, obnoxius periculo dicitur ceteris & βίβησθαι. i. intra teli iactum.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΑΗ.

DEORVM CON-

σις.

cilium.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Rvsūm hoc loco Lucianus deorum gentiliū vanitatem atq; stultitiā more suo deridet: hominūq; superstitiōnē tacitè reprehendit, qui ridenda aded atq; absurda de illis sibi ipsi persuadeant ac credāt. Est autē festiua quædā imitatio, qua exemplū Atheniensis reipub. cōcilium Deorum haberi fingit, super ijs videlicet q; ceu notū ac peregrini in ciuitatem ac cœtū deorū irrepissent. Accusatoris igitur vicē Momus generalis deorū cæterorū sugillator suscipit: q; principio quidē cōmuni nomine in eos q; partim ex dijs, partim ex hominib. nati, in cœlū recepti